ஸ்ரீ

ஆழ்வார்களுகந்த இராமன்.

ஸ்ரீ காஞ்சீ P. B. அண்ணங்கராசாரியர் தொகுத்தது

இராமபிரானையும் கண்ணபிரானையும் பற்றி ஆழ்வார்கள் பாசுரங்களில் அற்புதமாக விசேஷணங்களிட்டு அருளிச் செய்யப்பட்டுள்ள சந்தைகள் பலபலவுள்ளன; அவற்றை வரிசையாகத் தொகுத்து அநுஸந்தானத்திற்கு அனுகூலமாக வுபகரிக்கவேணுமென்று பலபக்தர்கள் விரும்பினபடியால் இது வெளியிடப்படுகின்றது. இராமபிரானைப்பற்றிய சந்தைகளை முதலில் தொகுத்து முடித்திட்டுப் பிறகு கண்ணபிரானைப் பற்றின சந்தைகளைத் தொகுப்போம். முதலாயிரம் தொடங்கி அடைவே இது தொகுக்கப்படுகின்றது. பத்து வருடங்களுக்கு முன் வெளியிட்டதற்கு மறுபதிப்பு.

முதலாயிரம் பெரியாழ்வார்

1. இராக்கதர் வாழிலங்கை பாழாளாகப் படைபொருதான். (திருப்பல்) (3)
2. பரந்திட்டு நின்ற படுகடல் தன்னை இரந்திட்ட கைம்மேல் எறிதிரை மோதக் கரந்திட்டு நின்ற கடலைக் கலங்கச் சரந் தொட்ட கையான். ... (1-6-7)
3. குரக்கினத்தாலே குரைகடல்தன்னை மநருக்கி யணைகட்டி நீணீரிலங்கை அரக்கரவிய அடுகணையாலே நெருக்கிய கையான். ... (1-6-8)
4. கொங்கைவன் கூனி சொற்கொண்டு குவலயத் துங்கக் கரியும் பரியும் இராச்சியமும் எங்கும் பரதற்கருளி வன்கானடை அங்கண்ணன். ... (2-1-8)
5. வல்லாளிலங்கை மலங்கச் சரந்துரந்த வில்லாளன். ... (2-1-10)
6. சிலையொன்றிறுத்தான். ... (2-3-7)
7. நின்ற மராமரஞ் சாய்த்தான். ... (2-4-2)
8. பொற்றிகழ் சித்திரகூடப் பொருப்பினில் உற்றவடிவிலொரு கண்ணுங் கொண்ட அக் கற்றைக் குழலன். ... (2-6-7)
9. மின்னிடைச் சீதை பொருட்டா இலங்கையர் மன்னன் மணிமுடி பத்துமுடன் வீழத் தன்னிகரொன்றில்லாச் சிலைகால் வளைத்திட்ட மின்னுமுடியன். ... (2 6-8)
10. தென்னிலங்கை மன்னன் சிரந்தோள் துணிசெய்து மின்னிலங்கு பூண் விபீடண நம்பிக்கு என்னிலங்கு நாமத்தளவு மரசென்ற மின்னலங்காரன்; ... (2-6-9)
11. கள்ளவரக்கியை மூக்கொடு காவலனைத்தலை கொண்டான். ... (2-7-5)
12. என் வில்வலி கண்டு போவென்றெதிர் வந்தான் தன்வில்லினோடுந் தவத்தை யெதிர் வாங்கி முன் வில்வலித்து முதுபெண்ணுயிருண்டான். ... (3-9-2)
13. மாற்றுத்தாய் சென்று வனம் போகே யென்றிட ஈற்றுத்தாய் பின்றொடர்ந்து எம்பிரானென்றழக் கூற்றுத்தாய் சொல்லக் கொடிய வனம்போன சீற்றமிலாத சீதைமணாளன். ... (3-9-4)

14. முடியொன்றி மூவுலகங்களுமாண்டு உன்னடியேற் கருளென்று அவன்பின் தொடர்ந்த படியில் குணத்துப் பரத நம்பிக்கு அன்று அடிநிலை யீந்தான்... (3-9-6)

15. தார்க்கிளந் தம்பிக்கு அரசீந்து, தண்டகம் நூற்றவள் சொற் கொண்டுபோகி நுடங்கிடைச் சூர்ப்பணகாவைச் செவியொடு மூக்கு அவள் ஆர்க்க அரிந்தான். ... (3-9-8)

16. காரார் கடலை யடைத்திட் டிலங்கைபுக்கு ஓராதான் பொன்முடி ஒன்பதோ டொன்றையும் நேரா அவன் தம்பிக்கே நீளரசீந்த ஆராவமுதன். ... (3-9-10)

17. செறிந்த மணிமுடிச்சனகன் சிலையிறுத்துச் சீதையைக்கொணர்ந்த தறிந்து அரசு களைகட்ட அருந்தவத்தோனிடை விலங்கச் செறிந்த சிலைகொடு தவத்தைச் சிதைத்தவன். ... (3-10-1)

18. எல்லியம் போதினிதிருத்தல் இருந்ததோ ரிடவகையில் மல்லிகை மாமாலை கொண்டு அங்கார்க்கவிருந்தான். ... (3-10-2)

19. கலக்கிய மாமனத்தனளாய்க் கைகேசி வரம் வேண்ட மலக்கிய மாமனத்தனனாய் மன்னவனும் மறாதொழியக் குலக்குமரா காடுறைபப் போவென்று விடை கொடுப்ப இலக்குமணன் தன்னொடும் அங்கேகினான். ... (3-10-3)

20. கூரணிந்த வேல்வலவன் குகனோடுங் கங்கை தன்னில் சீரணிந்த தோழமை கொண்டான். ... (3-10-4)

21. கானமருங் கல்லதர் போய்க் காடுறைந்த காலத்துத் தேனமரும் பொழிற் சாரல் சித்திர கூடத்திருப்பப் பரதநம்பி பணிய நின்றான். ... (3-10-5)

22. சித்திரகூடத்திருப்பச் சிறு காக்கை முலைதீண்ட அத்திரமே கொண்டெறிய அனைத் துலகுந்திரிந்தோடி வித்தகனே யிராமா ஓ நின்னபயமென்றழைப்ப அத்திர மேயதன் கண்ணை யறுத்தான். ... (3-10-6)

23. பொன்னொத்த மானொன்று புகுந்தினிது விளையாடச் சிலைபிடித் தெம்பிரானேகப் பின்னேயங் கிலக்குமணன் பிரிய நின்றான். ... (3-10-7)

24. அடையாளம் மொழிந்த அத்தகு சீரயோத்தியர் கோன். ... (3-10-8)

25. திக்கு நிறை புகழாளன் தீவேள்விச் சென்ற நாள் மிக்க பெருஞ்சவை நடுவே வில்லிறுத்தான். ... (3-10-9)

26. கதிராயிரமிரவி கலந்தெரித்தாலொத்த நீண்முடியன் எதிரிற் பெருமை யிராமன் ... (4-1-1)

27. நாந்தகம் சங்கு தண்டு நாணொலிச் சார்ங்கம் திருச்சக்கரம் ஏந்து பெருமை யிராமன் காந்தள் முகிழ்விரல் சீதைக்காகிக் கடுஞ்சிலை சென்றிறுக்க வேந்தர் தலைவன் சனகராசன் தன் வேள்வியில் காண நின்றான். ... (4-1-2)

28. சிலையால்மராமரமெய்ததேவன் — தலையால் குரக்கினம் தாங்கிச் சென்று தடவரை கொண்டடைப்ப அலையார் கடற்கரை வீற்றிருந்தான். ... (4-1-3)

29. அலம்பா வெருட்டாக் கொன்று திரியுமரக்கரைக் குலம்பாழ்படுத்துக் குல விளக்காய் நின்றகோன். ... (4-2-1)

30. வல்லாளன் தோளும் வாளரக்கன் முடியும் தங்கை பொல்லாத மூக்கும் போக்குவித்தான். ... (4-2-2)

31. கனங்குழையாள் பொருட்டாக் கணை பாரித்து அரக்கர் தங்கள் இனம் கழுவேற்றுவித்த எழில்தோள் எம்மிராமன். ... (4-3-7)

32. எரிசிதறும் சரத்தால் இலங்கையினைத் தன்னுடைய வரிசிலைவாயில் பெய்து வாய்க்கோட்டம் தவிர்த்துகந்த அரையன். ... (4-3-8)

33. தங்கையை மூக்கும் தமையனைத் தலையும் தடிந்த எம் தாசரதி. ... (4-7-1)

34. கூன்தொழுத்தை சிதகுரைப்பக் கொடியவள்வாய்க் கடிய சொற் கேட்டு ஈன்றெடுத்த தாயரையும் இராச்சியமுமாங் கொழியக் கான் கொடுத்த நெறிபோகிக் கண்டகரைக் களைந்தான். ... (4-8-4)

35. பெருவரங்களவை பற்றிப் பிழக்குடைய இராவணனை உருவரங்கப் பொருதழித்திவ் வுலகினைக் கண் பெறுத்தான். ... (4-8-5)

36. கீழுலகில் அசுரர்களைக் கிழங்கிருந்து கிளராமே ஆழிவிடுத்தவருடைய கருவழித்த அழிப்பன். ... (4-8-6)

37. கொழுப்புடைய செழுங்குருதி கொழித்திழிந்து குமிழ்த்தெறியப் பிழக்குடைய வசுரர்களைப் பிணம்படுத்த பெருமான். ... (4-8-7)

38. பருவரங்களவை பற்றிப் படையாலித் தெழுந்தானைச் செருவரங்கப் பொருதழித்த திருவாளன். ... (4-8-10)

39. மரவடி வைத்தம்பிக்கு வான்பணயம் வைத்துப்போய் வானோர் வாழச் செருவுடைய திசைக்கருமம் திருத்தி வந்துலகாண்ட திருமால். ... (4-9-1)

40. மன்னுடைய விபீடணற்காய் மதிளிலங்கைத் திசைநோக்கி மலர்கண் வைத்தான். ... (4-9-2)

திருப்பாவை

41. சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமானைச் செற்ற மனத்துக்கினியான். ... (12)

42. பொல்லா அரக்கனைக் கிள்ளிக்களைந்தான். ... (13)

43. சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்றான். ... (24)

நாச்சியார் திருமொழி

44. கடலையடைத்தரக்கர் குலங்களை முற்றவும் செற்றிலங்கையைப் பூசலாக்கிய சேவகன். ... (2-6)

45. சேதுபந்தம் திருத்தினான். ... (2-7)

46. சீதை வாயமுதமுண்டான். ... (2-10)

47. வில்லாலிலங்கையழித்தான். ... (3-3)

48. இலங்கையழித்தபிரான். ... (3-4)

49. மாதலிதேர் முன்பு கோல்கொள்ள மாயனிராவணன்மேல் சரமாரி தாய் தலையற்றற்று வீழத் தொடுத்த தலைவன். ... (3-3)

50. கொல்லையரக்கியை மூக்கரிந்திட்ட குமரனார். ... (10-4)

பெருமாள் திருமொழி

51. சுடர் வாளியால் நீடுமாமரம் செற்றவன். ... (2-2)

52. முன்னிராமனாய் மாறடர்த்தான். ... (2-3)

53. மன்னு புகழ்க் கௌசலை தன் மணிவயிறு வாய்த்தவன்; தென்னிலங்கைக் கோன் முடிகள் சிந்துவித்தான். ... (8-1)

54. திண்திறலாள் தாடகைதன் உரமுருவச் சிலை வளைத்தான். ... (8.2)

55. கொங்குமலி கருங்குழலாள் கௌசலைதன் குலமதலை, தங்கு பெரும் புகழ்ச்சனகன் திருமருகன் தாசரதி. ... (8-2)

56. தயரதன் தன்மாமதலை, மைதிலிதன் மணவாளன், ஏமரு வெஞ்சிலை வலவன். ... (8-4)

57. பாராளும் படர் செல்வம் பரத நம்பிக்கேஅருளி ஆராவன்புஇளையவனோடு அருங்கானம் அடைந்தவன். ... (8-5)

58. சுற்றமெல்லாம் பின்தொடரத் தொல்கானம் அடைந்தவன் அயோத்தி நகர்க்கதிபதி சிற்றவைதன் சொல் கொண்ட சீராமன். ... (8-6)

59. வாலியைக்கொன்று அரசு இளையவானரத்துக்களித்தவன். ... (8-7)

60. மலையதனாலணைகட்டி மதிளிலங்கையழித்தவன் சிலைவலவன்; சேவகன்; சீராமன். ... (8-8)

61. தளையவிழுநறுங்குஞ்சித் தயரதன் தன் குலமதலை, வளைய ஒருசிலை யதனால் மதிளிலங்கை அழித்தவன். இளையவர்கட் கருளுடையான். ... (8-9)

62. ஏவரிவெஞ் சிலைவலவன் இராகவன். ... (8-10)

63. வன்தாளினிணைவணங்கி வளநகரந்தொழுதேத்த மன்னனாவான் நின்றான்—அரியணைமேலிருந்தானைப் நெடுங்கானம் படரப் போக நின்றான். ... (9-1)

64. இருநிலத்தை வேண்டாதே விரைந்து வென்றி மைவாய களிறொழிந்து தேரொழிந்து மாவொழிந்து வனமேமேவி நெய்வாய வேல்நெடுங்கண்ணேரிழையும் இளங்கோவும் பின்புபோக நடந்தான். ... (9-2)

65. கொல்லணைவேல் வரிநெடுங்கண் கௌசலைதன் குலமதலை, குனிவில்லேந்தும் மல்லணைந்த வரைத்தோளன், வியன்கான மரத்தினிழல் கல்லணைமேல் கண்துயிலக் கற்ற காகுத்தன். ... (9-3)

66. வேய்போலு மெழில்தோளிதன்பொருட்டா விடையோன்றன் வில்லைச் செற்றான். ... (9-4)

67. பொருந்தார்கைவேல்நுதிபோல் பரல்பாய மெல்லடிக்கள் குருதிசோர விரும்பாத கான்விரும்பி வெயிலுறைப்ப வெம்பசி நோய்கூரப் போனவன். ... (9-5)

68. பூமருவுநறுங்குஞ்சி புன்சடையாப்புனைந்து பூந்துகில் சேரல்குல் காமரெழில் விழலுடுத்துக் கலனணியாது அங்கங்கள் அழகு மாறி ஏமருதோள் புதல்வன் வனஞ் சேர்ந்தான். ... (9-7)

69, 70. பொன்பெற்றார் எழில்வேதப்புதல்வன்; முன்னொருநாள் மழுவாளி சிலைவாங்கி அவன் தவத்தை முற்றுஞ்செற்றான். ... (9-8)

71. தேனகுமாமலர்க்கூந்தல் கௌசலையுஞ் சுமித்திரையுஞ் சிந்தை நோவக் கூனுருவில் கொடுந்தொழுத்தை சொற்கேட்ட கொடியவள்தன் சொற்கொண்டு கானகமே மிகவிரும்பி வள நகரைத் துறந்தான். ... (9—10)

72. ஏரார்ந்த கருநெடுமாலிராமன். ... (9—11)

73. அங்கணெடு மதிள்புடைசூழ் அயோத்தியென்னும் அணிநகரத் துலகனைத்தும் விளக்குஞ்சோதி வெங்கதிரோன் குலத்துக்கோர் விளக்காய்த்தோன்றி விண் முழுது முய்யக்கொண்ட வீரன் செங்கண் நெடுங் கருமுகிலிராமன். ... (10—1)

74. வந்தெதிர்ந்த தாடகைதன் உரத்தைக்கீறி வருகுருதி பொழிதர வன்கணையொன் றேவி மந்திரங்கொள் மறைமுனிவன் வேள்விகாத்து வல்லரக்கருயிருண்ட மைந்தன். ... (10—2)

75. செவ்வரிநற் கருநெடுங்கண் சீதைக்காகிச் சினவிடையோன் சிலையிறுத்து மழுவா ளேந்தி வெவ்வரிநற்சிலை வாங்கி வென்றி கொண்டு வேல் வேந்தர் பகைதடிந்த வீரன் எவ்வரிவெஞ்சிலைத்தடக்கையிராமன். ... (10—3)

76. தொத்தலர்பூஞ்சுரிகுழல் கைகேசிசொல்லால் தொன்னகரந்துறந்து துறைக்கங்கை தன்னைப் பத்தியுடைக் குகன் கடத்தவனம் போய்ப் புக்குப் பரதனுக்குப் பாதுகமு மரசுமீந்து சித்திரகூடத்திருந்தான். ... (10—4)

77. வலிவணக்கு வரைநெடுந்தோள் விராதைக்கொன்று வண்தமிழ் மாமுனி கொடுத் தவரிவில்வாங்கிக் கலைவணக்கு நோக்கரக்கி மூக்கைநீக்கிக் கரனோடு தூட ணன்தன் உயிரைவாங்கிச் சிலை வணக்கி மான்மரிய எய்தான். ... (10—5)

78. தனமருவுவைதேகி பிரியலுற்றுத் தளர்வெய்திச் சடாயுவை வைகுந்தத்தேற்றி வன மருவு கவியரசன் காதல் கொண்டு வாலியைக் கொன்று இலங்கைநகர் அரக்கர் கோமான் சின மடங்க மாருதியால் சுடுவித்தான். ... (10—6)

79. குரைகடலை அடலம்பால் மறுக எய்து குலைகட்டி மறுகரையை அதனாலேறி எரிநெடு வேலரக்கரொடும் இலங்கைவேந்தன் இன்னுயிர்கொண்டு அவன் தம்பிக்கரசிமீந்து திருமகளோடு இனிதமர்ந்த செல்வன். ... (10—7)

80. அம்பொனெடு மணிமாட அயோத்தி எய்தி அரசெய்தி அகத்தியன் வாய்த் தான்முன்கொன்றான்தன்பெருந்தொல் கதைகேட்டு, மிதிலைச்செல்வி உலகுய்யத் திருவயிறு வாய்த்தமக்கள் செம்பவளத் திரள்வாய்த் தன் சரிதைகேட்டான். ... (10–8)

81. செறிதவச் சம்புகன்தன்னைச் சென்றுகொன்று செழுமறையோன் உயிர்மீட்டுத் தவத்தோனீந்த நிறைமணிப்பூ ணணியுங்கொண்டு இலவணன் தன்னைத் தம்பியால் வானேற்றி முனிவன் வேண்டத் திறல் விளங்குமிலக்குமனைப் பிரிந்தான். ... (10–9)

82 அன்று சராசரங்களை வைகுந்தத்தேற்றி அடலரவப்பகையேறி அசுரர் தம்மை வென்று இலங்குமணி நெடுந்தோள் நான்குந் தோன்ற விண்முழுது மெதிர் வரத் தன்தாமமேவிச் சென்றினிது வீற்றிருந்த அம்மான். ... (10-10)

83. தில்லைநகர்த் திருச் சித்திர கூடந்தன்னுள் திறல் விளங்கு மாருதி யோடமர்ந்தான் எல்லையில் சீர்த்தயரதன் தன்மகன். ... (10-11)

ஸ்ரீராமாநுஜன்

திருச்சந்த விருத்தம்

திருமாலை

103. சிலையினாலிலங்கை செற்ற தேவன். ... (7)

104. ஒரு வில்லால் ஓங்குமுந்நீரடைத்து உலகங்களுய்யச் செருவிலே அரக்கர் கோனைச் செற்றநம் சேவகனார். ... (11)

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

105. இலங்கையர் குலத்தை வாட்டிய வரிசிலை வானவரேறு; மாமுனி வேள்வியைக் காத்து அவபிரதமாட்டிய அடுதிறலயோத்தி யெம்மரசு ... (4)

அமலனாதிபிரான்.

106. அன்று நேர்ந்த நிசாசரரைக் கவர்ந்த வெங்கணைக் காகுத்தன். ... (2)

107. சதுரமாமதிள் சூழிலங்கைக் கிறைவன் தலைபத்து உதிரவோட்டி ஓர் வெங்கணை யுய்த்தவன். ... (4)

முதலாயிரம் முற்றிற்று

= இரண்டாவதாயிரம் — பெரிய திருமொழி =

108. வாலிமாவலத் தொருவனதுடல் கெட வரிசிலை வளைவித்தான். ... (1-2-1)

109. கலங்க மாக்கடலரிகுலம் பணிசெய்ய அருவரையணை கட்டி இலங்கை மாநகர் பொடிசெய்த அடிகள். ... (1-2-2)

110. தானவனுகம் தரணியில் புரளத் தடஞ்சிலை குனித்த வென்தலைவன். ... (1-4-1)

111. கானிடையுருவைச் சுடுசரம் துரந்து கண்டுமுன் கொடுந்தொழில் உரவோன் ஊனுடையகலத்து அடுகணை குளிப்ப உயிர் கவர்ந்துகந்த எம்மொருவன். ... (1-4-2)

112. இலங்கையும் கடலும் அடலருந் துப்பின் இருநிதிக் கிறைவனும் அரக்கர்குலங்களுங் கெட முன் கொடுந்தொழில் புரிந்த கொற்றவன். ... (1-4-3)

113. மான்முனிந்தொருகால் வரிசிலை வளைத்தமன்னவன். ... (1-4-9)

114. கலையுங்கரியும் பரிமாவுந்திரியுங்கானங் கடந்து போய்ச் சிலையுங்கணையுந் துணையாகச் சென்றான், மலைகொண்டலை நீரணைகட்டி மதிள் நீரிலங்கைவாளரக்கர் தலைவன் தலைபத்து அறுத்துகந்தான். ... (1-5-1)

115. கடம் சூழ்கரியும் பரிமாவும் ஒலிமாந்தேரும்காலாளும் உடன் சூழ்ந்தெழுந்த கடியிலங்கை பொடியா வடிவாய்ச் சரந்துரந்தான். ... (1-5-2)

116. ஒருகாலிருகால் சிலைவளையத் தேராவரக்கர் தேர் வெள்ளம் செற்றான். ... (1-5-4)

117. அடுத்து ஆர்த்து எழுந்தாள் பிலவாய் விட்டலற அவள் மூக்கு அயில் வாளால் விடுத்தான். ... (1-5-5)

118- மராமரமேழுமெய்த வலத்தினன். ... (1-8-5)

119. கண்ணார்கடல் சூழிலங்கைக் கிறைவன் தன் திண்ணாகம் பிளக்கச் சரம் செலவுய்த்தான். ... (1-10-1)

120. இலங்கைப்பதிக்கன்று இறையாய அரக்கர் குலங்கெட்டு அவர் மாளக் கொடிப்புள் தெரித்தான். ... (1-10-2)

121. காசையாடை மூடி யோடிக் காதல் செய்தானவனூர் நாசமாக நம்பவல்ல நம்பிநம் பெருமான். ... (2-2-1)

122. தையலாள்மேல்காதல்செய்த தானவன் வாளரக்கன் பொய்யிலாத பொன்முடிகளொன்பதோடொன்று மன்று செய்த வெம்போர் தன்னிலங்கோர் செஞ்சரத்தா லுருள எய்த வெந்தையெம்பெருமான். ... (2-2-2)

123. முன்னோர் தூது வானரத்தின் வாயில் மொழிந்து அரக்கன் மன்னூர் தன்னை வாளியினால் மாளமுனிந்தான். ... (2-2-3)

124. சிற்றவை பணியால் முடி துறந்தான். ... (2-3-1)

125. பரதனும் தம்பி சத்துருக்கனனும் இலக்குமனோடு மைதிலியும் இரவு நன் பகலும் துதி செய்ய நின்ற இராவணாந்தகன். ... (2-3-7)

126. மாலும் கடலார மலைக்குவடிட்டு அணைகட்டி வரம்புருவ மதிசேர் கோலமதிளாய இலங்கை கெடப் படைதொட்டு ஒருகாலமரிலதிரக் காலமிது வென்று அயன் வாளியினால் கதிர் நீண் முடிபத்துமறுத்தமரும் நீலமுகில் வண்ணன். ... (2-4-5)

127. கிளர் பொறிய மறிதிரிய அதனின் பின்னே படர்ந்தான். ... (2-5-6)

128.. தென்னிலங்கை யரக்கர் வேந்தை விலங்குண்ண வலங்கை வாய்ச் சரங்களாண்டான். ... (2-5-9)

129. விண்டாரை வென்று ஆவி விலங்குண்ண மெல்லியலார் கொண்டாடும் மல்லகலம் அழலேற வெஞ்சமத்துக்கண்டார். ... (2-6-4)

130. தடங்கடல் நுடங்கெயிலிலங்கை வன்குடி மடங்க வாளமர் தொலைத்தான். ... (2-7 6)

131. குடைத்திறல் மன்னவனா யொருகால் குரங்கைப்படையா மலையால் கடலை யடைத்தவனெந்தைபிரான். ... (2-9-8)

132. தாங்கரும் போர் மாலிபடப் பறவையூர்ந்து தராதலத்தோர் குறை முடித்த தன்மையான். ... (2-10-4)

133. கறைவளர் வேல் கரன் முதலாக் கவந்தன் வாலி கணையொன்றினால் மடிய இலங்கை தன்னுள் பிறையெயிற்று வாளரக்கர் சேனையெல்லாம் பெருந்தகையோடுடன் துணித்த பெம்மான். ... (2-10-5)

134. கூனுலாவிய மடந்தை தன் கொடுஞ்சொலின் திறத்து இளங்கொடியோடும் கானுலாவிய கருமுகில் திருநிறத்தவன். ... (3-1-6)

216. இராவணற்குக் காலன். ... (10-3-3)

135. மின்னினுண்ணிடை மடக்கொடி காரணம் விலங்கலின் மிசையிலங்கை மன்னன் நீண்முடி பொடி செய்த மைந்தன். ... (3-1-7)

136. நெய் வாயழலம்பு துரந்து முந்நீர் துணியப் பணி கொண்டணியார்ந்து இலங்கு மையார் மணிவண்ணன். ... (3-2-6)

137. பைங்கண் விறல் செம்முகத்து வாலிமாளப் படர்வனத்துக் கவந்த னுெடும் படையார் திண்கை வெங்கண் விறல் விராதனுக விற்குனித்த விண்ணவர் கோன். ... (3-4-6)

138. பொருவில் வலம்புரி யரக்கன் முடிகள் பத்தும் புற்று மறிந்தன போலப் புவிமேல் சிந்தச் செருவில் வலம்புரி சிலைக்கை மலைத்தோள் வேந்தன். ... (3-4-7)

139. மரமெய்த மாமுனிவன். ... (3-5-5)

140. அரக்கர் குலப்பாவை தன்னை வெஞ்சின மூக்கரிந்த விறலோன். ... (3-7-3)

141. சிறையாருவணப் புள்ளொன்றேறியன்று திசைநான்கு நான்கு மிரியச் செருவில் கறையார் நெடுவே லரக்கர் மடியக் கடல் சூழிலங்கை கடந்தான். ... (3-8-4)

142. கலையிலங்கு மகலல்கு லரக்கர் குலக் கொடியைக் காதொடு மூக்குடனரியக் கதறியவளோடித் தலையில் அங்கை வைத்து மலையிலங்கை புகச்செய்த தடந்தோளன். ... (3-9-4)

143. மின்னனைய நுண்மருங்குல் மெல்லியற்கா இலங்கை வேந்தன் முடியொருபதும் தோளிருபதும் போயுதிரத் தன்னிகரில் சிலை வளைத் தன்றிலங்கை பொடி செய்த தடந்தோளன். ... (3-9-5)

144. வாள் நெடுங்கண் மலர்க்கூந்தல் மைதிலிக்கா இலங்கை மன்னன் முடியொருபதும் தோளிருபதும் போயுதிரத் தாள்நெடுந்திண் சிலைவளைத்த தயரதன் சேய். ... (3-10-6)

145. வாராரு மிளங்கொங்கை மைதிலியை மணம் புணர்வான் காரார் திண் சிலையிறுத்த தனிக்காளை. ... (4-1-8)

146. கம்பமா கடலடைத் திலங்கைக்குமன் கதிர்முடியவை பத்து மம்பினுலறுத்து அரசவன் தம்பிக் களித்தவன், ... (4-2-1)

147. தீமனத்தரக்கர் திறலழித்தவனே யென்று சென்றடைந்தவர் தமக்குத் தாய் மனத் திரங்கி யருளினைக் கொடுக்கும் தயரதன் மதலை. ... (4-3-5)

148. மல்லை மாமுந்நீரதர்பட, மலையாலணை செய்து மகிழ்ந்தவன். கல்லின் மீதியன்ற கடிமதிளிலங்கை கலங்க ஓர் வாளி தொட்டான். ... (4-3-6)

149. தான்போலு மென்றெழுந்தான் தரணியாளன் அது கண்டு தரித்திருப்பா னரக்கர் தங்கள்கோன் போலு மென்றெழுந்தான் குன்றமன்ன இருபது தோளுடன் துணித்த வொருவன். ... (4-4-6)

150. இலங்கை வவ்விய விடும்பை தீரக் கடுங்கணை துரந்த வெந்தை. ... (4-5-2)

151. கருமகளிலங்கையாட்டி பிலங்கொள் வாய் திறந்து தன்மேல் வருமவள் செவியும் மூக்கும் வாளினுல் தடிந்த வெந்தை. ... (4-5-5)

152. உருத்தெழு வாலி மார்வி லொருகணை யுருவ வோட்டிக் கருத்துடைத்தம்பிக் கின்பக் கதிர் முடியரசளித்தான். ... (4-6-3)

153. முனை முகத்தரக்கன் மாள முடிகள் பத்தறுத்து வீழ்த்து ஆங்கனையவற் கிளைய வற்கே யரசளித்தருளினான். ... (4-6-4)

154. கல்லால் கடலையணை கட்டி யுகந்தான். ... (4-7-6)

155. மல்லை முந்நீர் தட்டிலங்கை கட்டழித்த மாயன். ... (4-8-4)

156. அரக்கராவி மாள வன்று ஆழ்கடல் சூழிலங்கை செற்ற குரக்கரசன்; கோலவில்லி. ... (4-8-5)

157. அலைகடலடைத்திட்டு அரக்கர் தஞ்சிரங்களையுருட்டினான். ... (4-10-6)

158. காற்றிடைப் பூளை கரந்தன வரந்தையுறக் கடலரக்கர் தம் சேனை கூற்றிடைச் செல்லக் கொடுங்கணை துரந்த கோல வில்லி ராமன். ... (4-10-6)

159. மேவா வரக்கர் தென்னிலங்கை வேந்தன் வீயச் சரந்துரந்தான். ... (5-1-9)

160. விறல் வாளரக்கர் தலைவன்றன் வற்பார்திரள் தோள் ஐந்நான்கும் துணித்த வல்வில் ராமன். ... (5-1-4)

161. ஆறினோடொரு நான்குடை நெடுமுடியரக்கன்றன் சிரமெல்லாம் வேறு வேறாக வில்லது வளைத்தவன். ... (5-3-7)

162. விளைத்த வெம்போர்விறல் வாளரக்கன் நகர் பாழ்பட வளைத்த வல்வில் தடக்கையவன். ... (5-4-4)

163. வம்புலாங் கூந்தல் மண்டோதரி காதலன் வான்புக அம்பு தன்னால் முனிந்த அழகன். ... (5-4-5)

164. மராமரமேழெய்த வென்றிச்சிலையாளன். ... (5-5-2)

165, சுரிகுழல் கனிவாய்த் திருவினைப்பிரித்த கொடுமையிற் கடுவிசை யரக்கனெரி விழித் திலங்கு மணிமுடி பொடி செய்து இலங்கை பாழ்படுப்பதற் கெண்ணி வரிசிலை வளைய வடுசரந் துரந்து மறிகடல் நெறிபட மலையால் அரிகுலம் பணி கொண் டலைகடலடைத்தான். ... (5-7-7)

166. இலங்கை மலங்க வன்றடு சரந்துரந்தான். ... (5-7-8)

167. ஏழையேதலன் கீழ்மகனென்னாதிரங்கி மற்றவற்கின்னருள் சுரந்து மாழைமான் மட நோக்கியுன் தோழி உம்பி யெம்பியென்று உகந்து தோழன் நீயெனக்கிங் கொழி யென்றான். ... (5-8-1)

168. வாதமாமகன் மற்கடம் விலங்கு மற்றோர் சாதியென்றொழியாது உகந்து காதலாதரம் கடலினும் பெருகச் செய்தகவினுக்கில்லை கைம்மாறென்று கோதில் வாய்மையினாயொடு முடனேயுண்பன் நானென்றான். ... (5-8-2)

169. விலங்கலால் கடலடைத்து விளங்கிழை பொருட்டு வில்லாலிலங்கை மாநகர்க்கிறைவன் இருபது புயம் துணித்தான். ... (5.9-6)

170. பிறையினொளி யெயிறிலக முறுகியெதிர்பொருதுமென வந்த வசுரர் இறைகளவை நெறு நெறென வெறியவவர் வயிறழலநின்ற பெருமான். ... (5-10-4)

171. மூளவெரி சிந்திமுனி வெய்தியமர் செய்துமென வந்த வசுரர் தோளுமவர் தாளும் முடியோடு பொடியாக நொடியாமள வெய்தான். ... (5-10-5)

172. தம்பியொடு தாமொருவர் தன் துணைவி காதல் துணையாக முனநாள் வெம்பி யெரிகானக முலாவுமவர். ... (5-10-6)

173. வற்றா நீள் கடல் சூழிலங்கை யிராவணனைச் செற்றான். ... (6-3-5)

174. தொன்னீரிலங்கை மலங்க விலங்கெரி யூட்டினன். ... (6-4-6)

175. ஆனைப்புரவித் தேரொடு காலாளணி கொண்ட சேனைத்தொகையைச்சாடி யிலங்கை செற்றான். ... (6-5-3)

176. விண்ட நிசாசரரைத் தோளுந்தலையும் துணி வெய்தச் சுடு வெஞ்சிலை வாய்ச் சரந்துரந்தான். ... (6-7-1)

177. துள்ளா வருமான் விழ வாளி துரந்தான். ... (6-7-3)

178. கல்லார் மதிள் சூழ் கடியிலங்கைக் காரரக்கன் வல்லாகங் கீள வரிவெஞ்சரந்துரந்த வில்லான்—செல்வ விபீடணற்கு வேறாக நல்லான். ... (6-8-5)

179. பழியாரும் விறலரக்கன் பருமுடிகளவை சிதற அழலாரும் சரந்துரந்தான். ... (6-9 2)

180. எறிஞரரணழியக் கடியாரிலங்கை கடந்த நம்பி. ... (6-10-1)

181. இலங்கைக்கோன் வல்லாளாகம் வில்லால் முனிந்த வெந்தை விபீடணற்கு நல்லான்... (6-10-4)

182. தென்னிலங்கை அடையாவரக்கர் வீயப் பொருது மேவிவெங்கூற்றம் நடையா வுண்ணக் கண்டான். ... (6-10-5)

183. கான வெண்கும் குரங்கும் முசுவும் படையா அடலரக்கர்மான மழித்து நின்ற வென்றியம்மான். ... (6-10-6)

184. வில்லேர் நுதல் வேல்நெடுங் கண்ணியுடன் கல்லார் கடுங்கானம் திரிந்த களிறு. ... (7-1-5)

185 சினவில் செங்கணரக்கருயிர் மாளச் செற்ற வில்லி—மரமேழெய்த மைந்தன். ... (7-3-1)

186. ஆழிசூழிலங்கை மலங்கச்சென்று சரங்களாண்ட தண்டாமரைக் கண்ணன். ... (7-3 4)

187. தழலேபுரை மின்செய் வாளரக்கன் நகர் பாழ்படச் சூழ்கடல் சிறை வைத்தான் ... (7-3 9)

188. மீதோடி வாளெயிறு மின்னிலக முன்விலகுமுருவினளைக் காதோடு கொடி மூக்கன்றுடனறுத்த கைத்தலத்தன். ... (7-4-3)

189. தேராளும் வாளரக்கன் தென்னிலங்கை வெஞ்சமத்துப் பொன்றி வீழப் போராளும் சிலையதனால் பொருகணைகள் போக்குவித்தான். ... (7-4-4)

190. செம்பொன் மதிள் சூழ் தென்னிலங்கைக்கிறைவன் சிரங்கள் ஐயிரண்டும் உம்பர் வாளிக் கிலக்காக உதிர்த்தவுரவோன். ... (7-5-3)

191. அடையார் தென்னிலங்கை யழித்தான். ... (7-6-3)

192. பந்தணைந்த மெல்விரலாள் சீதைக்காகிப் பகலவன் மீதியங்காத விலங்கை வேந்தன் அந்தமில்திண் கரஞ்சிரங்கள் புரண்டு வீழ அடுகணையா லெய்துகந்த வம்மான். (7-8-7)

193. தார்மன்னு தாசரதி—வாளரக்கர் காலன். ... (8-4-7)

194. ஏழுமாமரம் துளைபடச் சிலை வளைத்திலங்கையை மலங்குவித்த ஆழியான். ... (8-5-5)

195. முரியும் வெண்டிரை முதுகயம் தீப்பட முழங்கழ லெரியம்பின் வரிகொள் வெஞ்சிலை வளைவித்த மைந்தன். ... (8-5-6)

196. கலங்கமாக்கடல் கடைந்தடைத் திலங்கையர் கோனது வரையாகம் மலங்க வெஞ்சமத்தடுசரந்துரந்த எம்மடிகள். ... (8-5-7)

197. துளங்கா வரக்கர் துளங்க முன் திண்டோள் நிமிரச் சிலை வளையச் சிறிதே முனிந்த திருமார்பன். ... (8-6-1)

198. பொருந்தா வரக்கர் வெஞ்சமத்துப் பொன்றவன்று புள்ளூர்ந்து பெருந்தோள் மாலி தலைபுரளப்பேர்ந்தவரக்கர் தென்னிலங்கையிருந்தார் தம்மையுடன் கொண்டு அங்கெழிலார் பிலத்துப் புக்கொளிப்பக் கருந்தாள் சிலைகைக் கொண்டான். ... (8-6-2)

199. வல்லியிடையாள் பொருட்டாக மதின் நீரிலங்கையார் கோவை அல்லல் செய்து வெஞ்சமத்துள் ஆற்றல் மிகுந்த வாற்றலான் வல்லாளரக்கர் குலப்பாவை வாட முனிதன் வேள்வியைக் கல்விச் சிலையால் காத்தான். ... (8-6-3)

200. மல்லை முந்நீரதர்பட வரிவெஞ்சிலை கால் வளைவித்துக் கொல்லைவிலங்கு பணிசெய்யக் கொடியோனிலங்கை புகலுற்றுத் தொல்லை மரங்கள் புகப்பெய்து துவலை நிமிர்ந்து வானணவக் கல்லால் கடலையடைத்தான். ... (8-6-4)

201. சேம மதிள் சூழிலங்கைக்கோன் சிரமுங் கரமுந்துணித்தான். ... (8-6-5)

202. திருந்தாவரக்கர் தென்னிலங்கை செந்தீயுண்ணச் சிவந்தான். ... (8-6-6)

203. அலை நீரிலங்கைத் தசக்கிரீவற் கிளையோற் கரசையருளி முன் கலைமாச்சிலையா லெய்தான். ... (8-6-7)

204. விண்டவர்பட மதிளிலங்கைமுன் னெரியெழக் கண்டவர். ... (8-7-5)

205. வையமெல்லா முடன்வணங்க வணங்கா மன்னனாய்த் தோன்றி வெய்ய சீற்றக் கடியிலங்கை குடி கொண்டோட வெஞ்சமத்துச் செய்த வெம்போர் நம்பரன் ... (8-8-7)

206. வானுளாரவரை வலிமையால் நலியும் மறிகட லிலங்கையார் கோனைப் பானு நேர்சரத்தால் பனங்கனி போலப் பருமுடியுதிர வில்வளைத்தோன். ... (9-1-7)

207. கலையுலாவல்குல் காரிகை திறத்துக் கடற்பெரும் படையொடுஞ்சென்று சிலையினா விலங்கை தீயெழச் செற்றான். ... (9-1-10)

208. வில்லா விலங்கை மலங்கச் சரந்துரந்த வல்லாளன். ... (9-4-5)

209. தென்னிலங்கை மலங்கச் செற்றவன். ... (9-5-10)

210. சிரமுனைந்து மைந்தும் சிந்தச் சென்று அரக்க னுரமுங் கரமுந் துணித்தவுரவோன். (9-6-4)

211. சிலையாலிலங்கை செற்றான். ... (9-6-10)

212. சுடுசரமடுசிலைத்துரந்துநேர்மையிலாத தாடகைமாள நினைந்தவர். ... (9-8-4)

213. வணங்கலி லரக்கன் செருக்களத் தவிய மணிமுடி யொருபதும் புரள அணங்கெழுந் தவன்றன் கவந்தம் நின்றாட அமர் செய்தவடிகள். ... (9-8-5)

214. காவலனிலங்கைக்கிறை கலங்கச் சரம் செலவுய்த்து மற்றவன் ஏவலந்தவிர்த்தான். ... (9-10-6)

215. அங்கு வானவர்க் காகுலந்திர அணியிலங்கை யழித்தவன். ... (10-2-10)

217. மணங்கள் நாறும் வார்குழலார் மாதர்களாதரத்தைப் புணர்ந்த சிந்தைப் புன்மையாளன் பொன்றவரிசிலையால் கணங்களுண்ண வாளியாண்ட காவலன். ...

218. கல்லின் முந்நீர் மாற்றிவந்து காவல் கடந்துஇலங்கை அல்லல்செய்தான். ... (10-4-4)

219. கவளயானைப் பாய்புரவித் தேரோடரக்கரெல்லாம் துவளவென்ற வென்றியாளன் தவளமாட நீடயோத்திக் காவலன்றன் சிறுவன். ... (10-3-8)

220. ஏடொத்தேந்தும் நீளிலைவேல் விராவணனா ரோடிப் போகநின்றார். ... (10-3-9)

221. தெளியா வரக்கர் திறல்போயவிய மிடைத்திட்டெழுந்த குரங்கைப்படையா விலங்கல் புகப்பாய்ச்சி விம்மக் கடலை யடைத்திட்டவன். ... (10-6-7)

222. நெறித்திட்ட மென்கூழை நன்னேரிழையோடுடனாய வில்லென்ன வல்லேயதனை இறுத்திட்டவளின்ப மன்போடணைந்திட்டு இளங்கொற்றவனாய்த் துளங்காத முந்நீர் செறித்திட்டிலங்கை மலங்கவரக்கன் செழுநீண்முடி தோளொடு தாள் துணிய வறுத்திட்டவன். ... (10-6-8)

223. வரிந்திட்டவில்லால் மரமேழுமெய்து மலைபோலுருவத் தொரிராக்கதி மூக்கரிந்திட்டவன். ... (10-6-9)

224. இலங்கை ஒள்ளெரிமண்டி யுண்ணப்பணித்த ஊக்கமுடையான். ... (10-9-1)

225. அரக்கியராகம் புல்லெனவில்லால் அணிமதிளிலங்கையார் கோனைச் செருக்கழித்தமரர் பணியமுன்னின்ற சேவகன். ... (10-9-6)

226. பெருந்தகைக்கிரங்கி வாலியைமுனிந்த பெருமையான். ... (10-9.8)

227. அரக்கரை வென்ற வில்லியார். ... (11-1-1)

228. சென்று வார் சிலைவளைத்திலங்கையை வென்ற வில்லியார். ... (11-1-6)

229. பொருந்து மாமரமேழுமெய்த புனிதனார். ... (11-2-4)

230. இலைமலி பள்ளியெய்தி யிதுமாயமென்ன இனமாய மான்பினெழில்சேர் அலைமலி வேற்கணாளையகல்விப்பதற்கோருருவாய மானையமையாக் கொலைமலி வெய்துவித்த கொடியோனிலங்கை பொடியாக வென்றியமருள் சிலைமலிசெஞ்சரங்கள் செலவுய்த்த நங்கள் திருமால். ... (11-4-7)

231. கொடியோனிலங்கை பொடியாச் சிலைகெழு செஞ்சரங்கள் செலவுய்த்த நங்கள் திருமால். ... (11-4-10)

232. மானமரு மென்னோக்கி வைதேவி யின்துணையாக் கானமரும் கல்லதர் போய்க் காடுறைந்தான். ... (11-5-1)

திருக்குறுந்தாண்டகம்

233. கடிமதிளிலங்கை செற்றவேறு. ... (2)

234. முன்பொலா விராவணன்றன் முதுமதிளிலங்கை வேவித்து அன்பினாலனுமன் வந்தாங் கடியிணை பணியநின்றான். ... (15)

235. மாயமான் மாயச்செற்றான். ... (16)

திருநெடுந்தாண்டகம்

236. வில்லிறுத்து மெல்லியல் தோள் தோய்ந்தான். ... (13)

237. வென்றசுரர் குலங்களைந்த வேந்தன். ... (16)

238. தேராளும் வாளரக்கன் செல்வம்மாளத் தென்னிலங்கைமுன் மலங்கச் செந்தீயொல்கிப் போராளன். ... (20)

239. தென்னிலங்கை யரண்சிதறியவுணன் மாளச்சென்றான். ... (28)

240. அலைகடலைக் கடைந்தடைத்த வம்மான் குன்றுதவலியரக்கர்கோனை மாளக் கொடுஞ்சிலைவாய்ச் சரந்துரந்து குலங்களைந்து வென்றான். ... (29)

(மூன்றாவதாயிரம்) இயற்பா

முதல் திருவந்தாதி

241. சிலையால் மராமரமேழ் செற்றான். ... (27)

242. பூமேய மாதவத்தோன் தாள் பணிந்த வாளரக்கன் நீண்முடியைப் பாத மத்தாலெண்ணினான். ... (45)

243. நுடங்கிடையை முன்னிலங்கை வைத்தான் முரணழிய முன்னொரு நாள் தன் விலங்கை வைத்தான். ... (59)

244. மேலொரு நாள் மான்மாய வெய்தான். ... (82)

இரண்டாந் திருவந்தாதி

245. சீதையை மான்பின் போய் அன்று பிரிந்தான். ... (15)

246. இலங்கைமேல் செவ்வேதன் சீற்றத்தால் சென்று இராவணனைக் கொன்றான். ... (25)

247. தென்னிலங்கை நீறாகவெய்தழித்தான். ... (29)

248. அன்று காரோதம் அடைத்தான். ... (30)

249. தோளிரண்டெட்டேழு மூன்றும் முடியனைத்தும் தாளிரண்டும்வீழச் சரந்துரந்தான்... (43)

மூன்றாந் திருவந்தாதி

250. இலங்காபுர மெய்தெரித்தான். ... (51)

251. எய்தான் மராமரமேழு மிராமனாய், எய்தானம் மான் மறியை ஏந்திழைக்காய், தென்னிலங்கைக் கோன்வீழ வெய்தான். ... (52)

252. வாளரக்கனேய்ந்த முடிப்போது மூன்றே முன்றெண்ணினான். ... (77)

நான்முகன் திருவந்தாதி

253. ஈசனை வென்ற சிலைகொண்ட செங்கண்மால் சேராக் குலைகொண்ட வீரைந்தலையானிலங்கையை யீடழித்த கூரம்பன். ... (8)

254. தண் தாரிராவணனை ஊனொடுங்க வெய்தான். ... (28)

255. மிகப்புருவமொன்றுக்கொன்றோசனையான் வீழ ஒரு கணையெய்தான். ... (29)

256. தண்டவரக்கன் தலை தாளால் பண்டெண்ணிப் போங்குமரன். ... (44)

257. கல்லாதவரிலங்கை கட்டழித்த காகுத்தன். ... (53)

258. தடங்கடலைக் கற்கொண்டு தூர்த்த கடல் வண்ணன் ... (77)

259. கழிசினத்த வல்லாளன் வானரக்கோன் வாலி மதனழித்த வில்லாளன். ... (85)

திருவிருத்தம்

260. இலங்கைக் குழா நெடுமாட மிடித்தபிரானர். ... (36)

261. தென்பாலிலங்கை வெங்களஞ் செய்த நம் விண்ணோர் பிரானர். ... (77)

262. பேணலமில்லா வரக்கர் முந்நீர பெரும்பதிவாய் நீணகர் நீளெரி வைத்தருளாயென்று விண்ணோர் தாணிலந்தோய்ந்து தொழுமூர்த்தி. ... (92)

பெரிய திருவந்தாதி

263. சூழ்ந்தெங்கும் வாள்வரைகள் போலரக்கன் வன்தலைகள்தாமிடியத் தாள் வரைவில்லேந்தினர். ... (17)

264. அன்றுதிருச் செய்யநேமியான் தீயரக்கி மூக்கும் பருச்செவியுமீர்ந்தபரன். ... (63)

265. மரமேழன்றெய்தான். ... (64)

266. சூட்டாய நேமியான் தொல்லரக்கனின்னுயிரை மாட்டேதுயரிழைத்த மாயவன். ... (66)

267. கணைநாணில் ஓவாத் தொழிற் சார்ங்கன். ... (78)

திருவெழுகூற்றிருக்கை

268. ஒருமுறை இருசுடர் மீதினிலியங்கா மும்மதிளிலங்கை இருகால் வளைய ஒருசிலை யொன்றிய வீரெயிற்றழல்வாய் வாளியிலட்டான். ...

சிறிய திருமடல்

269. இலங்கை பொடி பொடியா வீழ்த்தவன். ...

270. தன் சீதைக்கு நேராவனென்றோர் நிசாசரிதான் வந்தாளைக் கூரார்ந்த வாளால் கொடிமூக்குங் காதிரண்டும் ஈராவிடுத்தவட்கு மூத்தோனை வெங்நரகம் சேரா வகையே சிலை குனித்தான். செந்துவர்வாய் வாரார் வனமுலையாள் வைதேவி காரணமா ஏரார்தடந்தோளிராவணனை ஈரைந்து சீரார் சிரமறுத்துச் செற்றுகந்த செங்கண்மால். ...

பெரிய திருமடல்

271. போர்வேந்தன் தன்னுடையதாதை பணியாலர சொழிந்து பொன்னகரம் பின்னே புலம்ப வலங்கொண்டு மன்னும் வளநாடு கைவிட்டுக் கொன்னவிலும் வெங்கானத்தூடு கொடுங்கதிரோன் துன்னுவெயில் வறுத்த வெம்பரல் மேல் பஞ்சடியால் வைதேவியென்றுரைக்குமன்ன நடைய வணங்குடன் நடந்த மன்னனிராமன். ...

272. வண்ணம் போலன்ன கடலை மலையிட்டணைகட்டி மன்னனிராவணனை மாமண்டு வெஞ்சமத்துப் பொன்முடிகள் பத்தும் புரளச் சரந்துரந்து தென்னுலக மேற்றுவித்த சேவகன். ...

273. தென்னிலங்கை யாட்டி யரக்கர் குலப்பாவை மன்னனிராவணன்றன் நல்தங்கை வாளெயிற்றுத் துன்னு சுடுசினத்துச் சூர்ப்பணகாச் சோர்வெய்திப் பொன்னிறங் கொண்டு புலர்ந்தெழுந்த காமத்தால் தன்னை நயந்தாளைத் தான் முனிந்து மூக்கரிந்தான், வாய்த்த மலைபோலும் தன்னிகரொன்றில்லாத தாடகையை மாமுனிக்காத் தென்னுலக மேற்றுவித்த திண்டிறலோன். ...

நான்காவதாயிரமாகிய திருவாய்மொழி

274. கூனே சிதைய உண்டைவில் நிறத்தில் தெறித்தான். ... (1-5-5)

275. சினையேய் தழைய மராமரங்களேழு மெய்த சிரீதரன். ... (1-5-6)

276. நீள்கடல் சூழிலங்கைக் கோன்தோள்கள் தலை துணிசெய்தான். ... (1-6-7)

277. மராமர மெய்த மாயவன். ... (1-7-6)

278. தீமுற்றத் தென்னிலங்கை யூட்டினன். ... (2-1-3)

279. அரக்கியை மூக்கீர்ந்தான். ... (2-3-6)

280. குழாங்கொள் பேரரக்கன் குலம் வீயமுனிந்தவன். ... (2-3-11)

281. அரக்கனிலங்கை செற்றான். இலங்கை செற்றவன். ...(2-4-3, 2-4-4)

282. கிளர்வாழ்வை வேவ விலங்கை செற்றான். ... (2-4-10)

283. தேம்பணைய சோலை மராமரமேழெய்தான். ... (2-5-7)

284. பாறிப் பாறியசுரர்தம் பல்குழாங்கள் நீறெழப் பாய்பறவை யொன்றேறி வீற்றிருந்தான். ... (2-6-8)

285. இலங்கை செற்றான்; மராமரம் பைந்தாளேழுருவ ஒருவாளி கோத்த வில்லான். ... (2-6-9)

286. இலங்கையரக்கர் குலம் முருடு தீர்த்த பிரான். ... (2-7-10)

287. ஏர் கொளிலங்கை நீறே செய்த நெடுஞ்சுடர்ச் சோதி. ... (2-9-10)

288. தென்னிலங்கை யெரியெழச் செற்ற வில்லி. ... (3-6-2)

289. தயரதற்கு மகன். ... (3-6-8)

290. தண்ணிலங்கைக்கிறையைச் செற்ற நஞ்சன். ... (3-8-2)

291. சன்மம் பலபல செய்து வெளிப்பட்டுச் சங்கொடு சக்கரம் வில் ஒண்மையுடைய வுலக்கை ஒள்வாள் தண்டு கொண்டு புள்ளூர்ந்து உலகில் வன்மையுடைய வரக்கரசுரரை மாளப்படை பொருத நன்மையுடையவன். ... (3-10-1)

292. கொம்புபோல் சீதை பொருட்டிலங்கை நகர் அம்பெரியுய்த்தவர். ... (4-2-8)

293. மதிளிலங்கைக் கோவை வீயச் சிலை குனித்தான். ... (4-3-1)

294. கிடந்து நின்றும் கொண்ட கோலத்தொடு வீற்றிருந்து மண்ங்கூடியும் கண்டவாற்றால் தனதேயுலகென நின்றான். ... (4-5-10)

295. குலங்குலமாவசுரர்களை நீருகும்படியாக நிருமித்துப் படை தொட்ட மாறுளன். ... (4-8-1)

296. தளிர் நிறத்தால் குறைவில்லாத் தனிச்சிறையில் விளப்புற்ற கிளிமொழியாள் காரணமாக் கிளரரக்கன் நகரெரித்த களிமலர்த் துழாயலங்கல் கமழ் முடியன்... (4-8-5)

297. காயுங் கடுஞ்சிலைக் காகுத்தன். ... (5-4-3)

298. கொடியானிலங்கை செற்றான். ... (5-6-9)

299. இலங்கை செற்ற வம்மான். ... (5-7-3)

300. மாறில் போரரக்கன் மதிள்நீறெழச் செற்றுகந்த ஏறு சேவகனார். ... (6-1-10)

301. மன்னுடையிலங்கை யரண்காய்ந்த மாயவன். ... (6-2-1)

302. காண்பெருந் தோற்றத்துக் காகுத்த நம்பி. ... (6-6-9)

303. ஆவா வென்றுதுலகத்தை யலைக்குமசுரர் வாணாள்மேல் தீவாய் வாளிமழை பொழிந்த சிலையன். ... (6-10-4)

304. புணராநின்ற மரமேழன்றெய்த வொருவில் வலவன். ... (6-10-5)

305. அடலாழி யேந்தி யசுரர்வன்குலம் வேர் மருங்கறுத்தான். ... (7-1-5)

306. காகுத்தன். ... (7-2-3)

307. பேரெயில் சூழ்கடல் தென்னிலங்கை செற்ற பிரான். ... (7-3-7)

308. மாறுநிரைத் திரைக்கும் சரங்கள் இன்நூறு பிணம்மலைபோல் புரளக் கடலாறு மடுத்து உதிரப் புனலா நீறுபட இலங்கை செற்றவப்பன். ... (7-4-7)

309. புற்பாமுதலாப் புல்லெறும்பாதி யொன்றின்றியே நற்பாலயோத்தியில் வாழும் சராசரம் முற்றவும் நற்பாலுக்குய்த்த விராமபிரான். ... (7-5-1)

310. நாட்டைநலியு மரக்கரை நாடித்தடிந்திட்டு நாட்டை யளித்து உய்யச்செய்தான். ... (7-5-2)

311. ஆளியைக்காண் பரியாய் அரிகாண் நரியாய் அரக்கரூளையிட்டன்றிலங்கை கடந்து பிலம்புக் கொளிப்ப மீளியம்புள்ளைக்கடாய் விறல்மாலியைக் கொன்று பின்னும் ஆளுயர் குன்றங்கள் செய்தடர்த்தான். ... (7-6-8)

312. ஆண்டிறல் மீளிமொய்ம்பினரக்கன் குலத்தைத் தடிந்து மீண்டுமவன் தம்பிக்கே விரிநீரிலங்கையருளி ஆண்டுதன் சோதிபுக்க வமரரரியேறு. ... (7-6-9)

313. அமரது பண்ணி யகலிடம் புடைசூழடுபடையவித்த வம்மான். ...

314. செருக்கடுத்தன்று திகைத்த வரக்கரை யுருக்கெட வாளி பொழிந்தவொருவன். ... (8-6-2)

315. புகழும்பொருபடையேந்திப் போர்புக்கசுரரைப் பொன்றுவித்தான். ... (8-9-3)

316. கணையொன்றாலே யேழ் மரமுமெய்த வெங்கார்முகில். ... (9-1-2)

317. காய்சினப் பறவை யூர்ந்து பொன்மலையின் மீமிசைக் கார்முகில்போல் மாசின மாலி மாலி மானென்றங்கவர்படக் கனன்று முன்னின்ற காய்சின வேந்து. ... (9-2-6)

318. கூற்றமாயசுரர் குலமுதலரிந்த கொடுவினைப் படைகள் வல்லான். ... (9-2-9)

319. என்னுருயிர்க்காகுத்தன். ... (9-5-6)

320. பெயர்களாயிரமுடைய வல்லரக்கர் புக்கழுந்தத் தயரதன் பெற்ற மரகத மணித்தடம். (10-1-8)

இராமன் பாமாலை முற்றிற்று.

ஆழ்வார்கள் புகழ்ந்த கண்ணன்.

பெரியாழ்வார்

1. மல்லாண்ட திண்டோள் மணிவண்ணன், (திருப்பல்லாண்டு) ... (1)

2. மாயப் பொருபடைவாணனை ஆயிரந்தோளும் பொழிகுருதி பாயச் சுழற்றிய ஆழிவல்லான். ... (7)

3. திருமதுரையுட் சிலைகுனித்தைந்தலையபைந்நாகத்தலைப் பாய்ந்தவன், ... (10)

4. வண்ணமாடங்கள் சூழ் திருக்கோட்டியூர்க் கண்ணன் (பெரியாழ்வார் திருமொழி) ... (1-1-1)

5. சீருடைப் பிள்ளை, திருவோணத்தான். ... (1-1-3)

6. ஆயர் புத்திரனல்லாத அருந்தெய்வம், பாயசீருடைப் பண்புடைப் பாலகன், மாயன். (1-1-7)

7. மத்த மாமலை தாங்கிய மைந்தன். ... (1-1-8)

8. கோதைக்குழலாள் அசோதைக்குப் போத்தந்த பேதைக் குழவி. ... (1-2-1)

9. பணைத்தோளிளவாய்ச்சி பால்பாய்ந்த கொங்கை அணைத்தார வுண்டு கிடந்த பிள்ளை. (1-2-3)

10. உழந்தாள் நறுநெய் ஓரோதடாவுண்ண இழந்தாள் எரிவினால் ஈர்த்தெழில் மத்தின் பழந்தாம்பாலோச்சப் பயத்தால் தவழ்ந்தான். ... (1-2-4)

11. பிறங்கிய பேய்ச்சி முலை சுவைத்துண்டிட்டு உறங்குவான் போலே கிடந்த பிள்ளை. (1-2-5)

12. மத்தக்களிற்று வசுதேவர் தம்முடைச் சித்தம் பிரியாத தேவகிதன் வயிற்றில் அத்தத்தின் பத்தாநாள் தோன்றிய வச்சுதன். ... (1-2-6)

13. இருங்கைம் மதகளிறீர்க்கின்றவனைப் பருங்கிப் பறித்துக் கொண்டோடும் பரமன். ... (1-2-7)

14. வந்த மதலைக் குழாத்தை வலிசெய்து தந்தக் களிறுபோல் தானே விளையாடும் நந்தன் மதலை. ... (1-2-8)

15. பெருமா வுரலில் பிணிப்புண்டிருந்து அங்கிருமாமருதமிறுத்த பிள்ளை. ... (1-2-10)

16. நாள்களோர் நாலைந்து திங்களளவிலே தாளை நிமிர்த்துச் சகடத்தைச் சாடிப்போய் வாள் கொள் வளை யெயிற்றுருயிர் வவ்வினான். ... (1-2-11)

17. மைத்தடங் கண்ணி அசோதை வளர்க்கின்ற செய்த்தலை நீலநிறத்துச் சிறுப் பிள்ளை. (1-2-12)

18. வண்டமர் பூங்குழல் ஆய்ச்சி மகனாகக்கொண்டு வளர்க்கின்ற கோவலக் குட்டன். ... (1-2-13)

19. நோக்கியசோதை நுணுக்கிய மஞ்சளால் நாக்கு வழித்து நீராட்டும் நம்பி. ... (1-2-15)

20. வசுதேவர் தம்மகனாய் வந்து திண்கொளசுரரைத் தேய வளர்ந்தவன். ... (1-2-16)

21. திருவின் வடிவொக்கும் தேவகி பெற்ற உருவு கரிய ஒளிமணி வண்ணன், ... (1-2-17)

22. மண்ணும் மலையும் கடலுமுலகேழு முண்ணுந் திறத்து மகிழ்ந்துண்ணும் பிள்ளை. ... (1-2-18)

23. முற்றிலும் தூதையும் முன் கைமேல் பூவையும் சிற்றிலிழைத்துத் திரிதருவோர்களைப் பற்றிப் பறித்துக் கொண்டோடும் பரமன். ... (1-2-19)

24. அழகிய பைம்பொன்னின் கோல் அங்கைக்கொண்டு கழல்கள் சதங்கை கலந்தெங்குமார்ப்ப மழகன்றினங்கள் மறித்துத் திரிவான். ... (1-2-20)

25. வஞ்சனையால் வந்த பேய்ச்சி முலையுண்ட அஞ்சன வண்ணன். ... (1-3-10)

26. தன்முகத்துச் சுட்டி தூங்கத்தூங்கத் தவழ்ந்துபோய்ப் பொன்முகக் கிண்கிணி யார்ப்பப் புழுதியளைந்தவன். ... (1-4-1)

27. தாழியில் வெண்ணெய் தடங்கையார விழுங்கிய பேழை வயிற்றெம்பிரான். ... (1-4-9)

28. மைத்தடங் கண்ணியசோதை தன் மகன். ... (1-4-10)

29. மேலை யமரர்பதி மிக்கு வெகுண்டுவரக் காளநன்மேகமவை கல்லொடு கார்பொழியக் கருதி வரைக்குடையாக் காலிகள் காப்பவன். .... (1-5-2)

30. வானவர் தாம் மகிழ வன்சகடமுருள வஞ்சமுலைப்பேயின் நஞ்சமது உண்டவன். ... (1-5-4)

31. கானக வல்விளவின் காயுதிரக்கருதிக் கன்றது கொண்டெறியும் கருநிறக் கன்று. ... (1-5-4)

32. தேனுகனும் முரனும் திண்திறல் வெந்நரகன் என்பவர்தாம் மடியச் செருவதிரச் செல்லுமானை. ... (1-5-4)

33. மத்தளவும் தயிரும் வார்குழல் நன்மடவார் வைத்தன நெய் களவால் வாரி விழுங்கி ஒருங்கொத்த இணைமருத முன்னிய வந்தவரை ஊருகரத்தினொடு முந்திய வெந்திறலோன். ... (1-5-5)

34. கானகமாமடுவில் காளியனுச்சியிலே தூய நடம் பயிலும் சுந்தரன். ... (1-5-6)

35. துங்கமதக்கரியின் கொம்பு பறித்தவன். ...

36. ஆய மறிந்து பொருவானெதிர்வந்த மல்லை அந்தரமின்றி யழித்தாடிய தாளிணையான்.

37. நப்பினை தன்திறமா நல்விடையேழவிய நல்ல திறலுடைய நாதன். ... (1-5-7)

38. தப்பின பிள்ளைகளைத் தனமிகு சோதிபுகத் தனியொருதேர் கடவித் தாயொடு கூட்டியவப்பன். ... (1)

39. சட்டித்தயிரும் தடாவினில் வெண்ணெயுமுண் பட்டிக் கன்று. ... (1-6-5)

40. மன்னர்படப் பஞ்சவர்க்கன்று தேருய்த்தவன். ... (1-6-6)

41. புகழ்ப்பலதேவ னென்னும் தன்னம்பியோடப் பின்கூடச் செல்வான். ... (1-7-5)

42. மக்களுலகினில் பெய்தறியா மணிக்குழவி யுருவின் தக்கமாமணி வண்ணன் வாசுதேவன். ... (1-7-8)

43. பஞ்சவர் தூதனாய்ப் பாரதங்கை செய்தவன். ...

44. நஞ்சுமிழ் நாகங்கிடந்த நற்பொய்கை புக்கு அஞ்சப் பணத்தின்மேல் பாய்ந்திட்டருள் செய்த அஞ்சன வண்ணன். ... (1-8-3)

45. நாறிய சாந்தம் நமக்கிறை நல்கென்னத் தேறியவளும் திருவுடம்பிற் பூச ஊறிய கூனினை யுள்ளேயொடுங்க ஏறவுருவினன். ... (1-8-4)

46. கழல் மன்னர் சூழக் கதிர்போல் விளங்கி எழலுற்றுமீண்டே யிருந்துன்னை நோக்குஞ் சுழலைப்பெரிதுடைத் துச்சோதனனை யழல விழித்தான். ... (1-8-5)

47. பூமிப் பொறை தீர்ப்பான் தேரொக்க வூர்ந்தான், காரொக்கு மேனிக் கரும் பெருங் கண்ணன். ... (1-8-6)

48. தரணியில் வேந்தர்களுட்க விசயன் மணித்திண் டேரூர்ந்தவன். ... (1-9-4)

49. பொத்தவுரலைக் கவிழ்த்து அதன்மேலேறித் தித்தித்த பாலுந் தடாவினில் வெண்ணெயும் மெத்தத் திரு வயிருர விழுங்கிய வத்தன். ... (1 9-7)

50. மூத்தவை காண முதுமணற் குன்றேறிக் கூத்துவந்தாடிக் குழலாலிசைபாடி வாய்த்த மறையோர் வணங்க இமையவரேத்த நின்றவெம்பிரான். ... (1-9-8)

51. கற்பகக்காவு கருதிய காதலிக் கிப்பொழுதீவனென்றிந்திரன் காவினில் நிற்பனசெய்து நிலாத்திகழ் முற்றத்துளுய்த்தவன். ... (1-9-9)

52. மெச்சூது சங்கமிடத்தான் நல்வேய்ஊதி பொய்ச் சூதில் தோற்ற பொறையுடை மன்னர்க்காய்ப் பத்தூர் பெருதன்று பாரதங் கைசெய்தவத்தூதன். ... (2-1-1)

53. மலைபுரைதோள் மன்னவரும் மாரதரும் மற்றும் பலர் குலைய நூற்றுவரும் பட்டழியப் பார்த்தன் சிலை வளையத் திண்தேர்மேல் முன்னின்ருன். ... (2-1-2)

54. காயுநீர்புக்குக் கடம்பேறிக் காளியன் தீயபணத்தில் சிலம்பார்க்கப் பாய்ந்தாடி வேயின் குழலூதி வித்தகனுய் நின்ற வாயன். ... (2-1-3)

55. இருட்டில் பிறந்துபோயேழை வல்லாயர் மருட்டைத் தவிர்ப்பித்து வன்கஞ்சன்மாளப் புரட்டியவன். ...

56. அந்நாளாய்ச்சியர் பூம்பட்டுக்கொண்ட வரட்டன். ... (2-1-4)

57. நந்தன் மனைவி கடைதாம்பால் சோப்பூண்டு துள்ளித்துடிக்கத் துடிக்க வாப்புண்டான். ... (2-1-5)

58. துப்பமும் பாலும் தயிரும் விழுங்கிய வப்பன். ... (2-1-5)

59. அசோதை இளஞ்சிங்கம், கொத்தார் கருங்குழல் கோபாலகோளரி யத்தன். ... (2-1-7)

60. கஞ்சனை வஞ்சனையால் வலைப்படுத்தினன். ... (22-3)

61. இருமலைபோலெதிர்ந்த மல்லரிருவர் அங்கமெரி செய்தான். ... (2-2-8)

62. பேய்ப்பால் முலையுண்ட பித்தன். ... (2-2-1)

63. மலையையெடுத்து மகிழ்ந்து கன்மாரிகாத்துப் பசு நிரை மேய்த்தான். ... (2-3-7)

64. ஏர்விடை செற்றிளங்கன்றெறிந்திட்ட இருடீகேசன். ... (2-3-10)

65. சகடமுதைத்திட்ட பற்பநாபன். ... (2-3-11)

66. முன்வஞ்சமகளைச் சாவப்பாலுண்டு சகடிறப் பாய்ந்திட்ட தாமோதரன். ... (2-3-12)

67. கஞ்சன் புணர்ப்பினில் வந்தகடிய சகடமுதைத்து வஞ்சகப் பேய்மகள் துஞ்ச வாய் முலைவைத்தபிரான். ... (4-4-2)

68. எண்ணெய்க்குடத்தையுருட்டி இளம்பிள்ளை கிள்ளியெழுப்பிக் கண்ணைப் புரட்டி விழித்துக் கழைகண்டு செய்யும் பிரான். ... (2-4-5)

69. கன்றினை வாலோலைகட்டிக் கனிகளுதிரவெறிந்து பின்தொடர்ந் தோடியோர் பாம்பைப் பிடித்துக் கொண்டாட்டினன். ... (2-4.7)

70. பேயின் முலையுண்டபிள்ளை, மாயச்சகடும் மருதுமிறுத்தவன். ... (2-5-2)

71. திண்ணக்கலத்துத் திரையுறிமேல் வைத்த வெண்ணெய் விழுங்கி விரையவுறங்கிடு மண்ணலமரர் பெருமான். ... (2-5-3)

72. பள்ளத்தில் மேயும் பறவையுருக்கொண்டு கள்ளவசுரன் வருவானைத் தான் கண்டு புள்ளிது வென்று பொதுக்கோ வாய்கீண்டிட்ட பிள்ளை. ... (2-5-4)

73. கற்றினம்மேய்த்துக் கனிக்கொரு கன்றினைப் பற்றியெறிந்த பரமன். ... (2-5-5)

74. கிழக்கிற் குடிமன்னர் கேடிலாதாரை யழிப்பான் நினைந்திட்டு அவ்வாழியதனால் விழிக்கு மளவிலே வேரறுத்தான். ... (2-5-6)

75. வேலிக்கோல் வெட்டி விளையாடுவில்லேந்தித் தாலிக் கொழுந்தைத் தடங்கழுத்திற் பூண்டு பீலித்தழையைப் பிணைத்துப் பிறகிட்டுக் காலிப்பின் போவான். ... (2-6-1)

76. கறுத்திட் டெதிர்நின்ற கஞ்சனைக் கொன்றான், பொறுத்திட் டெதிர்வந்த புள்ளின் வாய்கீண்டான், நெறித்த குழல்களை நீங்க முன்னோடிச் சிறுக்கன்று மேய்ப்பான். (2-6-3)

77. ஒன்றே யுரைப்பான் ஒருசொல்லே சொல்லுவான். பாரதங் கை யெறிந்தான். ... (2-6-4)

78. பாரதங் கைசெய்து பார்த்தற்குத் தேரொன்றை யூர்ந்தான். ... (2-6-4)

79. பாலப்பிராயத்தே பார்த்தற்கருள் செய்த கோலப்பிரான். ... (2-6-6)

80. தேனிலினிய பிரான். ... (2-7-1)

81. மச்சொடு மாளிகையேறி மாதர்கள் தம் மிடம்புக்குக் கச்சொடு பட்டைக் கிழித்துக் காம்பு துகிலவை கீறி நிச்சலும் தீமைகள் செய்வான். ... (2-7-3)

82. புள்ளினை வாய் பிளந்திட்டான், பொருகரியின் கொம்பொசித்தான். ... (2-7.5)

83. கருதிய தீமைகள் செய்து கஞ்சனைக் கால்கொடு பாய்ந்தான், தெருவின்கண் தீமைகள் செய்து சிக்கென மல்லர்களோடு பொருது வருகின்றபொன். ... (2-7-6)

84. குடங்களெடுத்தேற விட்டுக் கூத்தாட வல்லகோ, மடங்கொள் மதிமுகத் தாரை மால் செய்யவல்ல மைந்தன். ... (2-7-7)

85. சிமாலிகனவனோடு தோழமைக் கொள்ளவும் வல்லான் சாமறவனை யெண்ணிச் சக்கரத்தால் தலை கொண்டான். ... (2-7-8)

86. கள்ளச் சகடும் மருதும் கலக்கழிய உதைசெய்த பிள்ளையரசு. ... (2-8-7)

87. கஞ்சன் கறுக்கொண்டு வஞ்சிப்பதற்கு விடுத்த கருநிறச் செம்மயிர்ப் பேயைப் பிடித்து முலையுண்ட பரமன். ...(2-8-6, 2-8-7)

88. கும்பக்களிறட்டகோ, கொடுங்கஞ்சன் நெஞ்சினில் கூற்று. ... (2-7-8)

89. வெண்ணெய் விழுங்கி வெறுங்கலத்தை வெற்பிடையிட்டு அதனோசை கேட்கும் கண்ணபிரான். ... (2-9-1)

90. வளை துகில் கைக்கொண்டு காற்றிற் கடியனாயோடி யகம்புக்கு மாற்றமும் தாரான். (2-10-1)

91. வண்டமர் பூங்குழலார் துகில்கைக்கொண்டு விண்டோய் மரத்தான். ... (1-10-2)

92. தடம்படு தாமரைப் பொய்கை கலக்கி விடம்படு நாகத்தை வால்பற்றியீர்த்துப் படம்படு பைந்தலை மேலெழப் பாய்ந்திட்டு உடம்பையசைத்தான். ... (2-10-3)

93. தேனுகனாவி செகுத்துப் பனங்கனி தானெறிந்திட்ட தடம் பெருந் தோளினால் வானவர்கோன் விட வந்த மழைதடுத்து ஆனிரை காத்தான். ... (2-10-4)

94. ஆய்ச்சியர்சேரி அளைதயிர் பாலுண்டு பேர்த்தவர் கண்டுபிடிக்கப் பிடியுண்டு வேய்த் தடந்தோளினார் வெண்ணெய் கொள்மாட்டா தங்காப்புண்டிருந்தான். ... (2-10-5)

95. தள்ளித்தளர்நடையிட் டிளம்பிள்ளையாய் உள்ளத்தினுள்ளே அவளையுற நோக்கிக் கள்ளத்தினால் வந்த பேய்ச்சி முலையுயிர் துள்ளச் சுவைத்தான். ... (2-10-6)

96. தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளோடு தளர்நடையிட்டு வருவான் பொன்னேய் நெய்யோடு பாலமுதுண்டு ஒரு புள்ளுவன் பொய்யே தவழும் மின்னேர் நுண்ணிடை வஞ்ச மகன் கொங்கை துஞ்ச வாய்வைத்த பிரான். ... (3-1-1)

97. வன்பாரச்சகடமிறச்சாடி வடக்கிலகம்புக்கிருந்து மின்போல் நுண்ணிடையாளொரு கன்னியை வேற்றுருவஞ் செய்துவைத்த அன்பன். ... (3-1-2)

98. கும்மாயத்தொடு வெண்ணெய் விழுங்கிக் குடத்தயிர் சாய்த்துப் பருகிப் பொய்ம்மாய மருதான அசுரரைப் பொன்றுவித்தான். ... (3-1-3)

99. மையார் கண் மடவாய்ச்சியர் மக்களை மையன்மை செய்து அவர்பின் போய்க் கொய்யார் பூந்துகில் பற்றித் தனிநின்று குற்றம் பலபல செய்தான். ... (3-1-4)

100. முப்போதும் கடைந்தீண்டிய வெண்ணெயினோடு தயிரும் விழுங்கிக் காப்பாலாயர்கள் காவிற் கொணர்ந்த கலத்தொடு சாய்த்துப் பருகி மெய்ப்பாலுண்டழு பிள்ளை கள்போல விம்மி விம்மி யழுகின்றவப்பன். ... (3-1-5

101. கரும்பார் நீள்வயல் காய்க்கதிர்ச் செந்நெலைக் கற்றாநிரை மண்டித் தின்ன விரும்பாக் கன்றொன்று கொண்டு விளங்கனி வீழவெறிந்த பிரான். ... (3-1-6)

102. சுரும்பார் மென்குழல் கன்னியொருத்திக்குச் சூழ்வலை வைத்துத் திரியுமரம்பன். ... (3-1-6)

103. சுருட்டார் மென்குழல் கன்னியர் வந்து சுற்றுந்தொழ நின்ற சோதி. ... (3-1-7)

104. பிறர் மக்களை மையன்மை செய்து தோளாவிட்டவரோடு திளைத்துச் சொல்லப்படாதன செய்தான். ... (3-1-8)

105. காய்வார்க்கென்று முகப்பனவே செய்து கண்டார் கழறத்திரியு மாயன். ... (3-1-9)

106. தொத்தார் பூங்குழல் கன்னியொருத்தியைச் சோலைத் தடங்கொண்டு புக்கு முத்தார் கொங்கை புணர்ந்து இராநாழிகை மூவேழு சென்றபின் வந்தான். ... (3-1-10)

107. அஞ்சன வண்ணன், ஆயர் கோலக்கொழுந்து. ... (3-2-1)

108. பற்று மஞ்சள் பூசிப் பாவைமாரொடு பாடியில் சிற்றில் சிதைத்தெங்கும் தீமை செய்து திரிவான். ... (3-2-2)

109. நன்மணிமேகலை நங்கைமாரொடு நாள்தொறும் பொன் மணி மேனி புழுதியாடித் திரிவான். ... (3-2-3)

110. வண்ணக் கருங்குழல் மாதர்வந்தலர் தூற்றிடப் பண்ணிப்பல செய்து ஆய்ப்பாடி யெங்கும் திரிவான். ... (3-2-4)

111. அவ்வவ்விடம் புக்கு அவ்வாயர் பெண்டிர்க்கணுக்கனாய்க் கொவ்வைக் கனிவாய் கொடுத்துக் கூழைமை செய்வான். ... (3-2-5)

112. மிடறு மெழுமெழுத்தோட வெண்ணெய் விழுங்கிப்போய்ப் படிறு பல செய்து ஆய்ப்பாடி யெங்குந்திரிவான். ... (3-2-6)

113. வள்ளிநுடங்கிடைமாதர் வந்தலர்தூற்றிடத் துள்ளி விளையாடித் தோழரோடு திரிவான். ... (3-2-7)

114. பன்னிருதிங்கள் வயிற்றில் கொண்டவப்பாங்கினால் அசோதை யமுதூட்டி யெடுத்த இளஞ்சிங்கம். ... (3-2-8)

115. குடையும் செருப்பும் கொடாதே கடியவெங்கானிடைக் காலடி நோவக் கன்றின் பின் போக்கிய பிள்ளை. ... (3-2-9)

116. பேடைமயிற் சாயல் பின்னைமணாளன். ... (3-3-3)

117. பற்றார் நடுங்க முன் பாஞ்சசன்னியத்தை வாயவைத்த போரேறு. ... (3-3-5)

118. பொய்கைபுக்கு நஞ்சுமிழ் நாகத்தினோடு பிணங்கினான். ... (3-3-6)

119. கன்றினுருவாகி மேய்புலத்தே வந்த கள்ளவசுரன் தன்னைச் சென்று பிடித்துச் சிறுக்கைகளாலே விளங்காயெறிந்தான். ... (3-3-7)

120. கோவலரிந்திரற்குக் காட்டிய சோறும் கறியும் தயிரும் கலந்துடனுண்டான். ... (3-3-8)

121. அட்டுக்குவிசோற்றுப் பருப்பதமும் தயிர்வாவியும் நெய்யளறும் அடங்கப் பொட்டத்துற்றி மாரிப்பகை புணர்த்த பொருமா கடல் வண்ணன். ... (3-5-1)

122. செப்பாடுடைய திருமாலவன். ... (3-5-6)

123. தடங்கை விரலைந்தும் மலர வைத்துத் தடவரை தாங்கு தாமோதரன். ... (3-5-7)

124. வன்பேய் முலையுண்டதோர் வாயுடையன். ... (3-5-9)

125. வானிளவரசு வைகுந்தக்குட்டன் வாசுதேவன் மதுரை மன்னன் நந்தர் கோனிளவரசு கோவலர் குட்டன் கோவிந்தன். ... (3-6-3)

126. தேனுகன் பிலம்பன் காளியனென்னுந் தீப்பப் பூடுகளடங்கவுழக்கிக் கானகம்படி யுலாவி யுலாவிக் குழலூதின கருஞ்சிறுக்கன். ... (3-6-4)

127. செம்பெருந்தடங்கண்ணன் திரடோளன் தேவகி சிறுவன் தேவர்கள் சிங்கம். ... (3-6-6)

128. அருங்கலவுருவினாயர் பெருமான். ... (3-6-10)

129. மல்லரையட்டவன். ... (3-8-1)

130. சாடிறப்பாய்ந்த பெருமான். ... (3-8-6)

131. நந்தகோபன் மகன் கண்ணன். ... (38—8)

132. என்னுதன் தேவிக்கு அன்றின்பப்பூவீயாதாள் தன்னுதன் காணவே தண் பூமரத்தினை வன்னுதப் புள்ளால் வலியப்பறித்திட்ட என்னுதன். ... (3-9-1)

133. உருப்பிணி நங்கையைத் தேரேற்றிக் கொண்டு விருப்புற்றங்கேக விரைந்தெதிர் வந்து செருக்குற்றான் வீரஞ்சிதையத் தலையைச் சிரைத்திட்டான். ... (3-9-3)

134. பஞ்சவர் தூதனாய்ப் பாரதங்கை செய்து நஞ்சுமிழ் நாகங்கிடந்த நற்பொய்கைபுக்கு அஞ்சப் பணத்தின்மேல் பாய்ந்திட்டருள் செய்த அஞ்சனவண்ணன். ... (3-9-5)

135. காளியன் பொய்கை கலங்கப் பாய்ந்திட்டு அவன் நீண் முடியைந்திலும் நின்றுநடஞ் செய்து மீளவவனுக்கருள் செய்த வித்தகன். ... (3-9-7)

136. மாயச்சகடமுதைத்து மருதிறுத்து ஆயர்களோடு போய் ஆநிரைகாத்து அணிவேயின் குழலூதி வித்தகனாய் நின்ற ஆயர்களேறு. ... (3-9-9)

137. கொலையானைக் கொம்பு பறித்தான். ... (4-1-3)

138. ஆயர்மடமகள் பின்னைக்காகி அடல்விடையேழினையும் வீயப்பொருது வியர்த்து நின்றான். ... (4-1-4)

139. வாரேறு கொங்கையுருப்பிணியை வலியப்பிடித்துக்கொண்டு தேரேற்றிச் சேனை நடுவுபோர் செய்தான். ... (4-1-5)

140. பொல்லா வடிவுடைப் பேய்ச்சிதுஞ்சப் புணர்முலை வாய்மடுக்க வல்லான் பல்லாயிரம் பெருந்தேவிமாரொடு பௌவமெறி துவரை எல்லாரும் சூழச்சிங்காசனத்தே யிருந்தான். ... (4-1-6)

141. வெள்ளைப் புரவிக்குரக்கு வெல் கொடித்தேர்மிசை முன்பு நின்று கள்ளப்படைத் துணையாகிப் பாரதம் கைசெய்தான். ... (4-1-7)

142. நாழிகை கூறிட்டுக் காத்து நின்ற அரசர்கள் தம்முகப்பே நாழிகை போகப் படை பொருதவன் தேவகிதன் சிறுவன், ஆழிகொண்டு அன்று இரவி மறைப்பச் சயத்திரதன் தலையைப் பாழிலுருளப் படைபொருதவன். ... (4-1-8)

143. ஆனுயர் கூடியமைத்த விழவை அமரர்தம் கோனார்க் கொழியக் கோவர்த்தனத்துச் செய்தான். ... (4-2-4)

144. கஞ்சன் தன் ஒருவாரண முயிருண்டவன். ... (4-2-5)

145. ஏவிற்றுச் செய்வான் ஏன்றெதிர்ந்து வந்த மல்லரைச் சாவத்தகர்த்த சாந்தணி தோள் சதுரன் ... (4-2-6)

146. மன்னர் மறுக மைத்துனன்மார்க்கொருதேரின்மேல் முன்னங்கு நின்று மோழை யெழுவித்தவன். ... (4-2-7)

147. எட்டுத் திசையுமெண்ணிறந்த பெருந்தேவிமார் விட்டுவிளங்க வீற்றிருந்த விமலன். (4-2-10)

148. உருப்பிணிநங்கைதன்னை மீட்பான் தொடர்ந்தோடிச் சென்ற வுருப்பனை யோட்டிக் கொண்டிட்டுறைத்திட்ட வுறைப்பன். ... (4-1-3)

149. கஞ்சனும் காளியனும் களிறும் மருதுமெருதும் வஞ்சனையில் மடிய வளர்ந்த மணி வண்ணன். ... (4-3-2)

150. மன்னுநரகன் தன்னைச் சூழ்போகிவளைத்தெறிந்து கன்னி மகளிர் தம்மைக் கவர்ந்த கடல் வண்ணன். ... (4-3-3)

151. மாவலி தன்னுடைய மகன் வாணன் மகளிருந்த காவலைக் கட்டழித்த தனிக்காளை. ... (4-3-4)

152. பலபல நாழஞ்சொல்லிப் பழித்த சிசுபாலன் தன்னை அலவலைமை தவிர்த்த வழகன்... (4-3-5)

153. பாண்டவர் தம்முடைய பாஞ்சாலி மறுக்க மெல்லாம் ஆண்டங்கு நூற்றுவர்தம் பெண்டிர்மேல் வைத்தவப்பன். ... (4-3-6)

154. குருந்தமொன் றொசித்தான். ... (4-4-7)

155. சாடிறப்பாய்ந்த தலைவன், தாமோதரன். ... (4-6-6)

156. கண்ணுக்கினிய கருமுகில் வண்ணன். ... (4-6-7)

157. செம்பெருந் தாமரைக் கண்ணன். ... (4-6-8)

158. தலைப்பெய்து குமுறிச் சலம் பொதிமேகஞ் சலசல பொழிந்திடக் கண்டு மலைப்பெருங் குடையால் மறைத்தவன், மதுரைமால். ... (4-7-6)

159. விற்பிடித்திறுத்து வேழத்தை முறுக்கி மேலிருந்தவன் தலைசாடி மற்பொருதெழப் பாய்ந்தரையனை யுதைத்தமால். ... (4-7-7)

160. திரைபொரு கடல்சூழ் திண்மதிள் துவரை வேந்து, தன் மைத்துனன் மார்க்காய் அரசினையவிய அரசினையருளுமரி. ... (4-7-8)

161. மாதவத்தோன் புத்திரன்போய் மறிகடல்வாய் மாண்டானை ஓதுவித்த தக்கணையா வுருவுருவே கொடுத்தான். ... (4-8-1)

162. பிறப்பகத்தே மாண்டொழிந்த பிள்ளைகளை நால்வரையும் இறைப்பொழுதில் கொணர்ந்து கொடுத்து ஒருப்படுத்தவுறைப்பன். ... (4-8-2)

163. மருமகன்றன் சந்ததியை யுயிர்மீட்டு மைத்துனன்மார் உருமகத்தே வீழாமே குருமுக மாய்க் காத்தான். ... (4-8-3)

164. கருளுடையபொழின் மருதுங் கதக்களிறும் பிலம்பனையும் கடியமாவும் உருளுடைய சகடரையும் மல்லரையுமுடைய விட்டோசை கேட்டான். ... (4-9-3)

165. பதினாறுமாயிரவர் தேவிமார் பணி செய்யத் துவரை யென்னுமதில் நாயகராகி வீற்றிருந்த மணவாளர். ... (4-9-5)

166. மைத்துனன்மார் காதலியை மயிர்முடிப்பித்து அவர்களையே மன்னராக்கி உத்தரை தன் சிறுவனையு முய்யக்கொண்ட வுயிராளன். ... (4-9-6)

167. குன்றெடுத்தா நிரைகாத்த ஆயன், கோநிரை மேய்த்தவன். ... (4-10-9)

168. கொடுமைக் கஞ்சனைக் கொன்று தன்தாதைகோத்த வன்தளைகோள் விடுத்தான். ... (5-1-4)

169. குஞ்சரம் வீழக் கொம்பொசித்தான். ... (5-1-5)

170. வண்ணமால் வரையே குடையாக மாரிகாத்தவன். களிறட்ட பிரான். ... (5-1-9)

171. மக்களறுவரைக் கல்லிடைமோத விழுந்தவள்தன் வயிற்றில் சிக்கென வந்து பிறந்து நின்றான். ... (5-0-1)

172. தூதுசென்றான் குருபாண்டவர்க்காய் அங்கோர் பொய்ச்சுற்றம் பேசிச்சென்று பேதஞ் செய்தெங்கும் பிணம்படுத்தான்.

173. மைத்துனன்மார்களை வாழ்வித்து மாற்றலர் நூற்றுவரைக் கெடுத்தான். ... (5-3-9)

174. சென்றங்கு வாணனையாயிரந்தோளுந் திருச் சக்கரமதனால் தென்றித் திசை திசை வீழச்செற்றான். ... (5-3-10)

175. மருப்பொசித்தான், மல்லடர்த்தான். ... (5-4-7)

176. வேயர்தங்கள் குலத்துதித்த விட்டுசித்தன் மனத்தே கோயில்கொண்ட கோவலன், கொழுங்குளிர் முகில்வண்ணன், ஆயரேறு. ... (5-4.11)

திருப்பாவை

177. கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன் குமரன்; ஏரார்ந்த கண்ணி யசோதை யிளஞ் சிங்கம்; கார்மேனிச் செங்கண் கதிர்மதியம் போல் முகத்தான். ... (1)

178. மாயன்; மன்னு வடமதுரை மைந்தன்; தூயபெருநீர் யமுனைத் துறைவன்; ஆயர் குலத்தினில் தோன்றுமணி விளக்கு; தாயைக் குடல் விளக்கஞ்செய்த தாமோதரன். ... (5)

179. பேய்முலை நஞ்சுண்டு கள்ளச்சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி வெள்ளத்தரவில் துயிலமர்ந்த வித்து. ... (6)

180. மாவாய் பிளந்தான்; மல்லரை மாட்டிய தேவாதி தேவன். ... (8)

181. புள்ளின் வாய் கீண்டான். ... (13)

182. சங்கொடு சக்கரமேந்துந் தடக்கையன், பங்கயக்கண்ணான். ... (14)

183. வல்லானை கொன்றான்; மற்றாரை மாற்றழிக்க வல்லான்; மாயன். ... (15)

184. குத்துவிளக்கெரியக் கோட்டுக்கால் கட்டில்மேல் மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேலேறிக் கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை கொங்கைமேல் வைத்துக் கிடந்த மலர் மார்பன். ... (19)

185. வள்ளல் பெரும் பசுக்களாற்றப் படைத்தான் மகன். ... (21)

186. பொன்றச் சகடமுதைத்தான்; கன்று குணிலாவெறிந்தான், குன்று குடையா வெடுத்தான். ... (24)

187. ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்து ஓரிரவிலொருத்தி மகனாயொளித்து வளரத் தரிக்கிலானாகித் தான் தீங்கு நினைந்த கருத்தைப் பிழைப்பித்துக் கஞ்சன் வயிற்றில் நெருப்பென்ன நின்ற நெடுமால். ... (25)

188. கூடாரை வெல்லுஞ் சீர்க்கோவிந்தன். ... (27)

189. குறைவொன்று மில்லாத கோவிந்தன். ... (28)

190. பெற்றம் மேய்த்துண்ணுங் குலத்தில் பிறந்தவன். ... (29)

நாச்சியார் திருமொழி

191. ஓர்கரியலற மருப்பினை யொசித்துப் புள்வாய் பிளந்த மணிவண்ணன். ... (1-10)

192. குதி கொண்டரவில் நடித்தான். ... (3-2)

123. குடத்தை யெடுத்தேறவிட்டுக் கூத்தாட வல்லவெங்கோ. ... (3-6)

194. கோமளவாயர் கொழுந்து. ... (3-8)

195. கஞ்சன் வலை வைத்தவன்று காரிருளெல்லில் பிழைத்து நெஞ்சுதுக்கஞ் செய்யப் போந்தான், வஞ்சகப் பேய்ச்சி பாலுண்ட மசுமையிலி. ... (3-9)

196. அணிவாணுதல் தேவகிமாமகன்; மிகுசீர் வசுதேவர் தங்கோமகன். … (4-3)

197. ஆய்ச்சிமார்களு மாயருமஞ்சிடப் பூத்த நீள் கடம்பேறிப் புகப்பாய்ந்து வாய்த்த காளியன் மேல் நடமாடிய கூத்தன். … (4-4)

198. ஓடைமாமத யானையுதைத்தவன். … (4-5)

199. மருத முறிய நடை கற்றவன், கஞ்சனை வஞ்சனையில்செற்றவன், திகழும் மதுரைப் பதிக் கொற்றவன். … (4-6)

200. அன்றின்னாதன செய் சிசுபாலனும் நின்ற நீள் மருதுமெருதும் புள்ளும் வென்றிவேல் விறற்கஞ்சனும் வீழ முன் கொன்றவன். … (4-7)

201. ஆவலன்புடையார்தம் மனத்தன்றி மேவலன்; விரைசூழ் துவராபதிக்காவலன்; கன்று மேய்த்து விளையாடுங் கோவலன். … (4-8)

202. அணியாய்ச்சியர் சிந்தையுள் குழகனார். … (4-10)

203. மதுரையார் மன்னன். … (6-5)

204. மருப்பொசித்த மாதவன். … (7-1)

205. வடமதுரையார் மன்னன்; வாசுதேவன். … (7-3)

206. செங்கட்கருமேனி வாசுதேவன். … (7-7)

207. கண்ணாலங்கோடித்துக் கன்னிதன்னைக் கைப்பிடிப்பான் திண்ணார்ந்திருந்த சிசுபாலன் தேசழிந்து அண்ணாந்திருக்கவே யாங்கவளைக் கைப்பிடித்த பெண்ணாளன். … (11-9)

208. கொந்தளமாக்கிப் பரக்கழித்துக் குறும்பு செய்வானோர் மகன். … (12-3)

209. நீர்க்கரை நின்ற கடம்பை யேறிக் காளியனுச்சியில் நட்டம் பாய்ந்து போர்க்களமாக நிருத்தஞ்செய்தான். … (12-3)

210. பத்தவிலோசனத்து வேர்த்துப் பசித்து வயிறசைந்து வேண்டடிசி லுண்ணும்போதீதென்று பார்த்திருந்து நெடுநோக்குக் கொள்வான். … (12-6)

211. கற்றினம் மேய்க்கலும் மேய்க்கப்பெற்றான், காடுவாழ் சாதியுமாகப்பெற்றான், பற்றியுரலிடையாப்புமுண்டான், காலிகளுய்ய மழை தடுத்துக் கோவர்த்தனங் கொற்றக்குடையாக வேந்திநின்றான். … (12-8)

212. கண்ணனென்னுங் கருந்தெய்வம். … (13-1

213. கோலால் நிரைமேய்த்த ஆயன். … (13-2)

214. கஞ்சைக்காய்ந்த கருவில்லி. … (13-3)

215. ஆயர்பாடி கவர்ந்துண்ணுங்காரேறு. … (13-4)

216. தழையின்பொழில்வாய்நிரைப்பின்னே குழலூதிவருகின்ற நெடுமால். … (13-5)

217. நந்தகோபன் மகனென்னுங் கொடிய கடிய திருமால். … (13-6)

218. கொள்ளை கொள்ளிக் குறும்பன், கோவர்த்தனன். … (13-8)

219. அல்லல் விளைத்தபெருமான்; ஆயர்பாடிக் கணிவிளக்கு. … (13-10)

220. பட்டிமேய்ந்தோர் காரேறு; பலதேவர்க்கோர் கீழ்க்கன்று, இட்டமான பசுக்களை இனிது மறித்து நீரூட்டி விட்டுக்கொண்டு விளையாடுவான். … (14-1

221. ஆயர்பாடி கவர்ந்துண்ணும் குணுங்கு நாறுங் குட்டேறு; கோவர்த்தனன். … (14-2)

222. மாலாய்ப்பிறந்த நம்பி; மாலேசெய்யும் மணாளன்; ஏலாப்பொய்களுரைப்பான். ... (14-3)

223. போர்த்த முத்தின்குப்பாயப் புகர்மால்யானைக் கன்றேபோல் வேர்த்து நின்று விளையாடுவான். ... (14-4)

224. பீதகவாடை யுடைதாழப் பெருங்கார்மேகக் கன்றேபோல் வீதியாரவருவான். ... (14-5)

225. தருமமறியாக்குறும்பன்; தன்கைச்சார்ங்க மதுவேபோல் புருவவட்டமழகிய பொருத்தமிலி; உருவுகரிதாய் முகம் செய்தாய் உதயபருப்பதத்தின்மேல் விரியுங் கதிரேபோல்வான். ... (14-6)

226. பொருத்தமுடைய நம்பி; புறம்போலுள்ளுங்கரியான்; அருத்தித் தாராகணங்களால் ஆரப்பெருகுவானம்போல் விருத்தம் பெரிதாய் வருவான். ... (14-7)

227. காட்டை நாடித் தேனுகனுங்களிறும் புள்ளுமுடன் மடிய வேட்டையாடிவருவான்... (14-8)

பெருமாள் திருமொழி

228. மாவினை வாய் பிளந்துகந்தமால்: வேலை வண்ணனென் கண்ணன்; வன்குன்ற மேந்தி ஆவினையன்றுய்யக் கொண்ட வாயரேறு. ... (1-4)

229. ஏறடர்த்தான். ... (2-3)

230. தோய்த்த தண்டயிர் வெண்ணெய் பாலுடனுண்டலும் உடன்றாய்ச்சிகண்டு ஆர்த்த தோளுடை யெம்பிரான். ... (2-4)

231. வன்பேய் முலையுண்டவாயன். ... (3-4)

232. தாய்முலைப் பாலிலமுதிருக்கத்தவழ்ந்து தளர்நடை யிட்டுச்சென்று பேய்முலை வாய்வைத்து நஞ்சையுண்டுபித்தனென்றே பிறரேச நின்றான். ... (6-4)

233. குன்றினால் குடைகவித்துக் கோலக்குரவை கோத்துக் குடமாடிக் கன்றினால் விளவெறிந்து காலால் காளியன்தலைமிதித்த வென்றிசேர் பிள்ளை.

234. வஞ்சமேவிய நெஞ்சுடைப் பேய்ச்சி வரண்டு நார் நரம்பெழக் கரிந்துக்க நஞ்சமார் தருசுழிமுலை சுவைத்து அருள் செய்து வளர்ந்தான். ... (7-9)

235. கஞ்சன் நாள் கவர் கருமுகிலெந்தை. ... (7-10)

236. மல்லைமாநகர்க் கிறையவன் றன்னை வான் செலுத்திய மாயத்தெல்லையில் பிள்ளை. ... (7-11)

திருச்சந்த விருத்தம்

237. இட்டிடைப் பின்னை கேள்வன். ... (13)

238. புள்ளின் வாய் பிளந்தான். ... (19)

239. பூணி பேணுமாயன். ... (26)

240. நன்னிறத் தொரின் சொலேழை பின்னைகேள்வன். ... (33)

241. கொம்பராவு நுண் மருங்குலாயர் மாதர்பிள்ளை, ... (35)

242. ஆடகத்த பூண்முலை யசோதையாய்ச்சி பிள்ளை ; சாடுதைத்தோர் புள்ளதாவி கள்ளதாய பேய் மகள் விடவைத்த வெய்ய கொங்கை ஐயபாலமுது செய்து ஆடகக்கை மாதர்வாயமுத முண்டான். ... (36)

243. காய்த்த நீள் விளங்கனி யுதிர்த்தெதிர்ந்த பூங்குருந்தம் சாய்த்து மாபிளந்த கைத் தலத்த கண்ணன், ஆய்ச்சி பாலையுண்டு மண்ணையுண்டு வெண்ணெயுண்டு பின் பேய்ச்சி பாலையுண்டான். ... (37)

244. கடங்கலந்த வன்கரிமருப் பொசித்து ஓர் பொய்கைவாய் விடங்கலந்த பாம்பின் மேல் நடம்பயின்ற நாதன், குடங்கலந்த கூத்தனாய கொண்டல் வண்ணன். ... (38)

245. வெற்பெடுத்தது மாரிகாத்த மேக வண்ணன். ... (39)

246. மையரிக்கண் மாதரார் திறத்து முன் ஆனையன்று சென்றடர்த்த மாயன். ... (40)

247. ஆயனாகியாயர் மங்கைவேய தோள் விரும்பினான். ... (41)

248. ஏறு சென்றடர்த்த வீசன். ... (42)

246. வெஞ்சினத்த வேழ வெண் மருப்பொசித்து உருத்தமா கஞ்சனைக் கடிந்த காலன், வஞ்சனத்து வந்த பேய்ச்சியாவி பாலுள் வாங்கினான். ... (43)

250. பொற்றையுற்ற முற்றல் யானை போரெதிர்ந்து வந்ததைப் பற்றி யுற்று மற்றதன் மருப்பொசித்த பாகன். ... (52)

251. மோடியோடிலச்சையாய சாபமெய்தி முக்கணான் கூடுசேனை மக்களோடு கொண்டு மண்டி வெஞ்சமத் தோட வாணனாயிரம் கரங்கழித்த ஆதிமால். ... (53)

252. மரங்கெட நடந்தடர்த்து மத்தயானை மத்தகத்து உரங்கெடப் புடைத்தோர் கொம் பொசித்துகந்தவுத்தமன் ; துரங்கம் வாய்பிளந்தான். ... (58)

253. காலநேமிவக்கரன் கரன்முரன் சிரமவை காலனோடுகூட விற்குனித்த விற்கை வீரன். ... (59)

254. குந்தமோடு சூலம் வேல்கள் தோமரங்கள் தண்டுவாள் பந்தமான தேவர்கள் பரந்து வானகமுற வந்த வாணனீரைஞ்ஞூறு தோள்களைத் துணித்தான். ... (70)

255. வண்டுலாவு கோதை மாதர் காரணத்தினால் வெகுண்டு இண்ட வாணனீரைஞ்ஞூறு தோள்களைத் துணித்தான் ; முண்ட னீறன் மக்கள் வெப்பு மோடியங்கி யோடிடக் கண்டு நாணி வாணனுக் கிரங்கினான். ... (71)

256. வாசியாகி நேசமின்றி வந்தெதிர்ந்த தேநுகன் நாசமாகி நாளுலப்ப நன்மைசேர் பனங்கனிக்கு வீசி மேல் நிமிர்ந்த தோளிலில்லை யாக்கினான். ... (80)

257. சாடுசாடுபாதன் ; சலங்கலந்த பொய்கை வாய் ஆடரவின் வன்பிடர் நடம்பயின்ற நாதன். ... (86)

258. பார்மிகுத்த பாரமுன்னொழிச்சுவானருச்சுனன் தேர்மிகுத்து மாய மாக்கி நின்று கொன்று வென்றிசேர் மாரதர்க்கு வான் கொடுத்து வையமைவர் பாலதாம் சீர்மிகுத்ததோர் தெய்வம். ... (89)

259. விடைக்குலங்களேழடர்த்து வென்றிவேற் கண் மாதரார் கடிக்கலந்த தோள் புணர்ந்த காலியாயன். ... (92)

260. தொறுக்கலந்தவூனமஃதொழிக்கவன்று குன்றமுன் பொறுத்தான். ... (106)

261. காய்சினத்த காசிமன்னன் வக்கரன் பவுண்டிரன் கேசிதேனுக்ன் நாசமுற்று வீழ நாள் கவர்ந்தான். ... (107)

திருமாலை.

262. கற்றினம் மேய்த்தவெந்தை. ... (9)

263. மழைக்கன்று வரை முனேந்தும் மைந்தன். ... (36)

264. வளவெழுந்தவளமாட மதுரைமாநகரந் தன்னுள் கவளமால் யானை கொன்ற கண்ணன். ... (45)

அமலனாதிபிரான் ;

265. கோவலனாய் வெண்ணெயுண்டவாயன். ... (10)

கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு.

266. கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பினால் கட்டுண்ணப்பண்ணிய பெருமாயன். ... (1)

முதலாயிரம் முற்றிற்று.

(இரண்டாவதாயிரம்)
பெரிய திருமொழி

267. இடிகொள் வெங்குரலின விடையடர்த்தவன். ... (1-2-3)

268. பெற்ற தாய் போல் வந்த பேய்ச்சி பெருமுலையூடு உயிரை வற்றவாங்கி யுண்ட வாயான். ... (1-3-1)

269. காலியாகிக் கன்று மேய்த்துக் குன்றெடுத்தன்று நின்றான். ... (1-3-4)

270. பேயிடைக்கிருந்து வந்த மற்றவள் தன் பெருமுலை சுவைத்திடப் பெற்ற தாயிடைக் கிருத்த லஞ்சுவனென்று தளர்ந்திட வளர்ந்த வென் தலைவன். ... (1-4-5)

271. தேரணங்கல்குல் செழுங்கயற்கண்ணி திறத்தொரு மறத்தொழில் புரிந்து பாரணங் கிமிலேறேழு முன்னடர்த்த பனிமுகில் வண்ணனெம்பெருமான். ... (1-4-6)

262. நண்ணார் முன் கடுத்தார்த்தெழுந்த பெருமழையைக் கல்லொன்றேந்தி இன நிரைக்காத் தடுத்தான். ... (1-5-5)

273. தாயாய் வந்த பேயுயிரும் தயிரும் விழுதுமுடனுண்ட வாயான். ... (1-5-6)

274. விளங்கனி முனிந்தான். ... (1-6-7)

275. கொங்கலர்ந்த மலர்க்குருந்தமொசித்த கோவல னெம்பிரான் ; பொங்கு புள்ளினை வாய் பிளந்த புராணர். ... (1-8-1)

277. வன்பேய்முலை பிள்ளையாயுயிருண்ட வெந்தை பிரான். ... (1-8-2)

277. நின்ற மாமருதிற்று வீழ நடந்த நின்மலன், கன்றி மாரி பொழிந்திடக் கடிதாநிரைக் கிடர்நீக்குவான்சென்று குன்றமெடுத்தவன். ... (1-8-3)

287. பார்த்தற்காயன்று பாரதங் கை செய்திட்டு வென்ற பரஞ்சுடர் கோத்தங் காயர் தம் பாடியில் குரவை பிணைந்த வெங்கோவலன். ... (1-8-4)

279. உறிமேல் நறுநெய்யமுதாகவுண்டான். ... (1-10-4)

280. மானேய் மடநோக்கி திறத்தெதிர்வந்த ஆனேழ் விடைசெற்ற அணிவரைத் தோளன். (1-10-7)

281. வேயினன்ன தோள் மடவார் வெண்ணெயுண்டானிவனென்று ஏசநின்ற எம்பெருமான். ... (2-2-1)

282. பின்னோர் தூது ஆதிமன்னர்க்காகிப் பெருநிலத்தார் இன்னார் தூதனென நின்றான். (2-2-3)

283. பந்தணைந்த மெல்விரலாள் பாவைதன் காரணத்தால் வெந்திறலேறேழும் வென்ற வேந்தன்; விரிபுகழ்சேர் நந்தன் மைந்தனாக வாகும் நம்பி நம்பெருமான். ... (2-2-4)

284. விற்பெருவிழவும் கஞ்சனும் மல்லும் வேழமும் பாகனும் வீழச் செற்றவன், பற்றலர் வீயக் கோல்கையிற் கொண்டு பார்த்தன் தன்தேர்முன்நின்றான். ... (2-3-1)

285. நந்தனார் களிறு. ... (2-3-2)

286. வஞ்சனை செய்யத் தாயுருவாகி வந்த பேயலறி மண்சேர நஞ்சமர் முலையூடு உயிர்செகவுண்ட நாதன். ... (2-3-3)

287. அந்தமில் வரையால் மழை தடுத்தான், ... (2-3-4)

288. ஆயர் பாவை நப்பின்னை தனக்கிறை; பஞ்சபாண்டவர்க்காகி வாயுரை தூது சென்றியங்கு மென்துணை. ... (2-3-5)

289. இந்திரன் சிறுவன் தேர்முன் நின்றான். ... (2-3-6)

290. காண்டாவன மென்பதோர் காடமரர்க் கரையனது கண்டவன் நிற்க மூண்டாரழலுண்ண முனிந்தவன், முன்னுலகம் பொறை தீர்த்தாண்டான். ... (2-4-3)

291. புலமன்னுவடம்புனை கொங்கையினுள் பொறைதீர முனாளடு வாளமரில் பலமன்னர் படச்சுடராழியினைப் பகலோன் மறையப் பணிகொண்டணிசேர் நிலமன்னனுமாயுலகாண்டவன். ... (2-4-3)

292. வென்றிகொள் வாளமரில் பாங்காக முன்ஐவரொ டன்பளவிப் பதிற்றைந் திரட்டிப் படைவேந்தர் பட நீங்காச் செருவில் நிறைகாத்தவன். ... (2-4-4)

293. புகராருருவாகி முனிந்தவனைப் புகழ்வீட முனிந்துயிருண்டு அசுரன் நகராயின பாழ்பட நாமமெறிந்தான். ... (2-4-7)

294. பரிவாய் கீண்ட சீரான், போரானைக் கொம்பொசித்தபோரேறு. புணர் மருத மிற நடந்த பொற்குன்று. ... (2-5-1)

295. தொத்தார் சோலைக் காண்டவத்தைக் கனலெரிவாய்ப் பெய்வித்தான். ... (2-5-2)

396. அன்று பேய்ச்சி விடம் பருகுவித்தகன், கன்று மேய்த்து விளையாட வல்லான், வரை மீகானில் தடம்பெருகு கருமுகில். ... (2-5-3)

297. பேய்த்தாயை முலையுண்ட பிள்ளை; பிணைமருப்பிற் கருங்களிறு; பிணைமானோக்கின் ஆய்த்தாயர் தயிர்வெண்ணெ யமர்ந்தகோ; குடமாடு கூத்தன்; கோகுலங்கள் தளராமல் குன்றமேந்திக் காத்தரின். ... (2-5-4)

298. திரிசகடம் பாறி வீழப் பாய்ந்தான்; தூதிற் சென்றப் பொய்யறை வாய்ப் புகப் பெய்த மல்லர் மங்கக் காய்ந்தான். ... (2-5-5)

299. படுமதத்த களிற்றின் கொம்பு பறித்தான். ... (2-5-6)

300. ஊணுகப் பேய்முலை நஞ்சுண்டான். ... (2-5-7)

301. மருதிடை போனுன். ... (2-5-10)

302. பஞ்சிச்சிறு கூழையுருவாகி மருவாத வஞ்சப் பெண் நஞ்சுண்ட வண்ணல்; முன்நண்ணுத கஞ்சைக் கடந்தவன். ... (2-6-7)

303. வெம்பு சினத்தடல் வேழம் வீழ வெண்மருப் பொன்று பறித்தவர். ... (2-8-3)

304. மஞ்சுயர் மாமணிக்குன்றமேந்தி மாமழை காத்தொரு மாயவானை யஞ்ச அதன்மறுப் பன்று வாங்கும் ஆயர். ... (2-8-4)

305. அரவம் வெருவமுனநாள் பூம்புனல் பொய்கை புக்கான். ... (2-9-5)

306. பிறையுடையவாணுதல் பின்னை திறத்து முன்னே யொருகால் செருவி லுருமின் மறையுடை மால் விடையேழடர்த்தான். ... (2-9-9)

307. உறியார்ந்த நறுவெண்ணெ யொளியால் சென்றங்குண்டான், ஆய்ச்சியுர லோடார்க் கத் தறியார்ந்த கருங்களிறே போல நின்று தடங்கண்கள் பனிமல்குந் தன்மை யான். ... (2-10-6)

308. இருங்கைம்மா கரிமுனிந்து பரியைக்கீறி இனவிடைகளேழடர்த்து மருதஞ்சாய்த்து வருஞ்சகடமிறவுதைத்து மல்லையட்டு வஞ்சஞ்செய் கஞ்சனுக்கு நஞ்சானுன். ... (2-10-7)

309. பாரேறு பெரும்பாரந் தீரப் பண்டு பாரதத்துத் தூதியங்கிப் பார்த்தன் செல்வத் தேரேறு சாரதியா யெதிர்ந்தார் சேனை செருக்களத்துத் திறலழியச் செற்றுன். (2-10-8)

310. ஆயர் பூங்கொடிக் கினவிடை பொருதவன். ... (3-1-5)

311. அடல் மழைக்கு நிரை கலங்கிட வரை குடையெடுத்தவன். ... (3-1-8)

312. வேல்கொள் கைத்தலத்தரசர் வெம்போரினில் விசயனுக்காய் மணித்தேர் கோல் கொள் கைத்தலத்தெந்தை பெம்மான். ... (2-1-9)

313. மௌவல் குழலாய்ச்சிமென் தோள் நயந்தான். ... (3-2-7)

314. மாவாயினங்கம் மதியாது கீறி மழை மாமுது குன்றெடுத் தாயர் தங்கள் கோவாய் நிரை மேய்த்தான். ... (3-2-8)

315. வாடமரு திடைபோகி மல்லரைக் கொன்றொக் கலித்திட்டு ஆடல் நன்மாவுடைத்தா யராநிரைக் கன்றிடர் தீர்ப்பான் கூடிய மாமழை காத்த கூத்தன். ... (3-3-1)

316. பேய்மகள் கொங்கை நஞ்சுண்ட பிள்ளை. ... (3-3-2)

317. பண்டிவன் வெண்ணெயுண்டா னென்றுய்ச்சியர் கூடியிழிப்ப எண்டிசையோரும் வணங்கவிணைமருதூடு நடந்திட்டான். ... (3-3-3)

318. வளைக்கை நெடுங் கண்மடவாராய்ச்சியரஞ்சி யழைப்பத் தளைத்தவிழ் தாமரைப் பொய்கைத் தண்தடம்புக் கண்டர் காண முளைத்த வெயிற்றழல் நாகத்துச்சி யில் நின்றது வாடத் திளைத்தமர் செய்து வருவான். ... (3-3-4)

319. உருவக் கருங்குழலாய்ச்சி திறத்தினமால் விடை செற்றுத் தெருவில் திளைத்து வருவான். ... (3-3-5)

320. மலங்கவரு மழை காப்பான் உய்யப் பருவரை தாங்கி யாநிரை காத்தான். ... (3-3-6)

321. அழகாய காவிமலர் நெடுங்கண்ணார்
கைதொழ வீதிவருவான்
322. திகிரியினால் வாணன் திண்டோள்
நேர்ந்தவன்
323. மாகீண்டுவேழமட்ட விண்ணவர் கோன்
324. மட்டவிழும் குழலிக்கா வானோர்காவில்
மரம் கொணர்ந்தான்
325. வரையெடுத்த தோளாளன்
326. போரானைக் கொம்பொசித்த புட்பாகன்
327. மன்னர் தூதுவனாயவன்
328. பின்னை தன் காதலன்
329. தடந்தாமரைப் பொய்கை புக்கான்
330. அரவமதனுச்சிதன்மேல் அடிவைத்த
அம்மான்
331. முற்றாவிளையார் விளையாட்டொடு காதல்
வெள்ளம் விளைவித்தவம்மான்
332. ஆய்ச்சிமென்தோள் நயந்தவிகிர்தன்
333. மருதொடு நற்சகடமிறுத்தருளும் தேவன்
334. கஞ்சன் குஞ்சிபிடித்தடித்த பிரான்
335. தேனுகனும் பூதனைதன் ஆருயிரும்
செகுத்தான்
336. காமனைப்பயந்த கருமேனியுடையம்மான்
337. கன்றதனால் விளவெறிந்து கனியுதிர்த்த
[காளை
338. குடமாடு கூத்தன்
339. பின்னைசெவ்விதோள் புணர்ந்துகந்த
திருமால்
340. மதயானை கொம்பதனைப் பறித்தெறிந்த
கூத்தன்
341. காரார்ந்த திருமேனிக் கண்ணன்
342. காளியன் பணவரங்கில் அருநடஞ்
செய்த வும்பர்கோன்
343. கோநிரை மேய்த்தவை காத்தவன்
344. மல்லரைக் கொன்று கஞ்சனை
யுதைத்தவன்
345. வாணனை ஆயிரந்தோள்களும்
[துணித்தவன்
346. பரிகீறிய வப்பன்
347. கஞ்சனைக்காய்ந்த காளையம்மான்
348. வாணனாயிரம்தோளும் துணிய
ஆழிதொட்டான்
349. ஆரும் பேணா நஞ்சுண்டுகந்த பிள்ளை
350. கருமுகில்போல் திருநிறத்தென் கண்ணர்
351. குன்றமேந்திக் கடுமழை காத்த வெந்தை
352. பின்னைசெவ்வித் தோள்புணர்ந்த
[வெந்தை
353. பூங்குருந்தொசித்தான்
354. புள்வாய் பிளந்தான்
355. எருதடர்த்த வெந்தை
356. பல்லரசவிந்துவீழப் பாரதப்போர்
முடித்தான்
357. பாகன் வீழ மதகரி மருப்பொசித்தான்
358. காவளம் கடிதிறுத்துக் கற்பகம் கொண்டு
போந்தான்
359. குன்றால் குளிர்மாரி தடுத்துகந்தான்
360. கரிகொம்பதொசித்த களிறு
361. கோலால் நிரை மேய்த்த கோவலர்கோ
362. கவளயானை கொம்பொசித்த கண்ணன்
363. கஞ்சன் விட்ட வெஞ்சினத்த
களிறடர்த்த காளை
364. வஞ்சமேவி வந்த பேயினுயிரையுண்ட
மாயன்
365. ஆயர் மாதர் கொங்கைபுல்கு செண்டன்
366. கார்நிற மேகங்கலந்ததோருருவக்
கண்ணனார்
367. கஞ்சனைக்காய்ந்த காளமேகத்
திருவுருவன்
368. மாவாய்பிளந்து மல்லடர்த்து மருதம்
சாய்த்தமால்
369. மழவிடைகள் ஏழன்றடர்த்தமால்
370. வாணன் தடந்தோள் துணித்த தலைவன்
371. வேந்தர்க்குத்தூதாயவேந்தர்
372. பின்னை பெறுந்தண் கோலம்பெற்றார்
373. முலைகொடுத்தாளுயிருண்டவன்
374. கானாயன் கடிமனையில் தயிருண்டு
நெய்பருகநந்தன் பெற்ற ஆனாயன்
375. பேய்மாயமுலையுண்டிவ்வுலகுண்ட
[பெருவயிற்றன்
376. நாமறிய ஆய்ப்பாடிவளர்ந்த நம்பி
377. மன்னர்க்காய் முன்னம் சென்ற
தூதாளன்
378. ஐவர்க்காய் அமரிலுய்த்ததேராளன்
379. பனிகாத்தவம்மான்
380. ஆனாயனானான்
381. திரிசகடம் தளர்ந்துதிர உதைத்தவன்
382. ஆழியாலன்றங்காழியை மறைத்தான்
383. பேயினார் முலையூண்பிள்ளை
384. ஆயனாயன்று குன்றமொன்றெடுத்தான்
385. வக்கரன் வாய்முன்கீண்டமாயன்
386. கண்ணியார்குறுங்கயிற்றால் கட்ட
வெட்டென்றிருந்தான்
387. கொம்பனார்பின்னை கோலங்கூடுதற்
கேறு கொன்றான்
388. மல்லர்மாள மல்லடர்த்தமல்லன்
389. கோநில் செங்கோல் குடைமன்ன
ரிடை நடந்ததூதன்
390. பின்னைபொருட்டு ஆன்வென்றான்
391. மென்தோளாய்ச்சிக்கன்பன்
392. மருதம்சாய்த்தநாதன்
393. புகுவாய்நின்ற போதகம்வீழப் பொருது
தான்
394. அந்தணாளன்பிள்ளையை அந்நான்றளித்
தான்
395. சிந்துக்கோன் விழ விசயன்தேரூர்ந்த
விமலன்
396. பார்த்தன்றன்தேரையூரும்தேவதேவன்
397. இலைத்தடத்தகுழலூதி
398. ஆயர்மாதரினவளை கொண்டான்
399. கனித்துவர்வாய்ப்பிள்ளைகேள்வன்
400. பின்னைக்குமணவாளன்
401. ஒளியாவெண்ணெயுண்டான்

402. ஆப்புண்டு விம்மியழுதான்
403. கல்லார் திரடோள் கஞ்சனைக்காய்ந்தான்
404. காளியன் மேல் பாய்ந்தான்
405. விறல்வாணன் வியந்தோள் வனத்தைத் துணித்துகந்தான்
406. ஆயர்கோவாய் நின்றான்
407. கழல் மன்னர்கலங்கச்சங்கம் வாய் வைத்தான்
408. அசோதை தன்சிங்கம்
409. காண்டவத்தைத் தீ மூட்டிவிட்டான்
410. கற்பகத்தை வண் துவரைநட்டான்
411. விசயன் தேரூர்ந்தான்
412. வசுதேவர் வாழ்முதல்
413. வளைகொண்டவண்ணத்தன் பின் தோன்றல்
414. பகல் கரந்த சுடராழிப்படையான்
415. வரையால் நிரைமுன் காத்தபெருமான்
416. மருவாதவிடை தானேழும் வென்றான்
417. குன்றுகுடையாவெடுத்த வடிகள்
418. புள்வாய் பிளந்த புனிதன்
419. குடமாடிய கூத்தன்
420. ஐவர்க்கின்னருள் செய்யுமெம்பிரான்
421. வெண்ணெயுண்டுரலினிடை யாப்புண்ட தீங்கரும்பு
422. விளங்கனிமேல் இளங்கன்று கொண் டெறிந்த கூத்தர்
423. நள்ளிருட்கண் வந்த வெந்தை
424. விடையானோடவிறலாழி விசைத்தான்
425. குன்றால் மாரிதடுத்தவன்
426. கஞ்சனைக்காய்ந்தான்
427. வஞ்சனப்பேய்முலையூடுஉயிர்வாய் மடுத் துண்டான்
428. மால்வரையேந்தும் பண்பாளன்
429. பெற்றதாயாலாப்புண்டிருந்தழு தேங்கும் தாடாளன்
430. கஞ்சனையஞ்சமுனிந்தான்
431. ஆன்விடையேழும் முன்வென்றான்
432. தயிர்வெண்ணெயுண்டுகந்தமாயோன்
433. பேய்முலைத்தலை நஞ்சுண்டபிள்ளை
434. துரங்கம்படச்சீறிய தோன்றல்
435. துரங்கம்வாய்கீண்டுகந்தான்
436. வரையெடுத்த பெருமான்
437. கரிவெருவமருப் பொசித்தான்
438. புணர்மருதமிறநடந்தான்
439. தயிருண்ட வாய்துடைத்த மைந்தன்
440. காமன் தன் தாதை
441. நந்தன்மதலை
442. தந்தைகாலில் விலங்கறவந்துதோன்றிய தோன்றல்
443. மாரிமாக்கடல் வளைவணர்க்கிளையவன்
444. பேயினார் உயிருண்டிடும்பிள்ளை
445. வெண்சங்கம் வாய்வைத்த மைந்தன்
446. காமற்பயந்தான்
447. கருந்தாள் களிறொன்றொசித்தான்
448. காலால் சகடம் பாய்ந்தான்
449. பஞ்சவர்க்காய்த் தூதுசென்றான்
450. கன்றால் விளங்காயெறிந்தான்
451. வரைகுடையெடுவியநெடியவர்
452. அளைவெணெய் போதுசெய்தமரியபுனிதர்
453. ஆனாவுருவினானயன்
454. இருள் நாள் பிறந்தவம்மான்
455. படையாலாழிதட்டபரமன்
456. உண்ணாநஞ்சுண்டுகந்தான்
457. பஞ்சவர் பாகன்
458. மன்னர்கள்மடிய மணி நெடுந்திண்டேர்
459. வெஞ்சினவேழம் மருப்பொசித்தவேந்தர்
460. கோவலர் கூத்தன்
461. கலிமாந்தேரைவர்க்காயமரிலுய்த்தான்
462. சினவேழம் கொலையார் கொம்பு கொண்டான்
463. ஆயனாயமைந்தனார்
464. தூது சென்ற மன்னனார்
465. குடங்கலந்தாடிக் குரவை முன்கோத்த கூத்த வெம்மடிகள்
466. வடமாமதுரைப் பிறந்தான்
467. கேசவநம்பி
468. பாரதத்துத்தேர் முன் நின்று காத்தவன்
469. மாமழை நின்று காத்துகந்தான்
470. ஆனைவாட்டியருளும் அமரர்தம்கோ
471. கூந்தலார் மகிழ் கோவலன்
472. பெற்றமாளி
473. நந்தன் பெறப்பெற்ற நம்பி
474. தெருவில் திளைக்கின்ற நம்பி
475. விரையாதே வெண்ணெய் விழுங்கும் விகிர்தன்
476. வஞ்சப்பெண் நஞ்சுண்ட கற்றாயன்
477. பேய்ச்சிமுலையுண்டபிள்ளை
478. நந்தன்தன் போரேறு
479. அளைவெண்ணெ யுண்டாய்ச்சியராலாப் புண்டிருந்தவன்
480. உரலோடாப்புண்டிருந்த பெருமான்
481. மாலை நறுங்குஞ்சிநந்தன் மகன்
482. தெள்ளியவாய்ச்சிறியான்
483. நந்தன் பெற்றமதலை
484. மன்னுகருங்களிற்றாருயிர் வவ்விய மைந்தன்
485. ஆய்மடவாரொடு கூடிக்குரவை பிணை கோமளப்பிள்ளை
486. மாவாய் கீண்டமணிவண்ணன்
487. மாமழை அன்று காத்தவம்மான்
488. ஐவர் தூதனாய்ச் சென்றமாயன்
489. இளையாரொடும் மன்றில் குரவை பிணைந்தமால்
490. வன்பேய்முலைவாங்கியுண்டஅவ்வாயன்
491. மல்லொடுகஞ்சனும் துஞ்சவென்றமணி வண்ணன்
492. வென்றிவிடையுடன் ஏழடர்த்தவடிகள்
493. உறியார்நறுவெண்ணெயுண்டுகந்தார்
494. இமையோர் தொழுதேத்திக் கைத் தாமரைகுவிக்கும் கண்ணன்
495. இணைமருதிற்றுவீழநடைகற்றதெற்றல்
496. நந்தன் குலமதலையாய் வளர்ந்தான்
497. தாழ்குழலார் வைத்த தயிருண்டான்
498. உறியார் நறுவெண்ணெயுண்டுகந்தான்
499. கண்ணிக்குறுங்கயிற்றால் கட்டுண்டான்
500. கண்களிப்ப மன்றில் மரக்கால் கூத் தாடினான்
501. தூதனாய் மன்னவனால்சொல்லுண்டான்

502. தேர்மன்னர்க்காயன்று தேரூர்ந்தான்
503. மேவாளுயிருண்டமுதுண்டவாயான்
504. உறியார்நறுவெண்ணெய் தானுகந்துண்டசிறியான்
505. ஆன்விடையேழன்றடர்த்தான்
506. குன்றமெடுத்தானிரைகாத்தவன்

திருநெடுந்தாண்டகம்

507. கல்லெடுத்துக் கல்மாரிகாத்தான்
508. மல்லடர்த்துமல்லரை அன்றட்டான்
509. மாகீண்டகைத்தலத்தென் மைந்தன்
510. கன்றுமேய்த்தினிதுகந்த காளை
511. மன்றமரக்கூத்தாடி மகிழ்ந்தான்
512. வல்லசுரர்குலம்களைந்த வேந்து
513. ஆமருவிநிரைமேய்த்த அமரர்கோமான்
514. ஆயர்குலமகளுக்கரையன்
515. குன்றெடுத்த தோளினன்

மூன்றாவதாயிரம் - இயற்பா

516. சூருருவிற் பேயளவுகண்ட பெருமான்
517. அசைவில் சீர்க்கண்ணன்
518. அலகளவுகண்ட சீராழியான்
519. பேய்முலை நஞ்சூணாகவுண்டான்
520. புள்வாய்கீண்டான்
521. மருதிடைபோயவன்
522. பெற்றார் தளைகழலப் பேர்ந்தவன்
523. கடைவெண்ணெயுண்டான்
524. மலையால் குடைகவித்தான்
525. மாவாய்பிளந்தான்
526. கொலையானைப் போர்க்கோடொசித்தான்
527. பூங்குருந்தஞ்சாய்த்தான்
528. வெண்சங்கமூதியவாய்மால்
529. புணர்மருதினூடுபோனான்
530. பூங்குருந்தஞ்சாய்த்தான்
531. மால்விடையேழ்செற்றான்
532. சோலைசூழ்குன்றெடுத்தான்
533. குன்றெடுத்துப்பாயும் பனிமறுத்த பண்பாளன்
534. கனிசாயக் கன்றெறிந்த தோளான்
535. மாவாய்பிளந்தமகன்
536. நல்லாயரேறு
537. ஏறேழும் வென்றடர்த்தவெந்தை
538. கோணாகங்கொம்பொசித்தகோ
539. கூந்தல்வாய்கீண்டான்
540. கொங்கைநஞ்சுண்டான்
541. விளவின்காய் கன்றினால் வீழ்த்தவன்
542. வக்கரனைக்கொன்றான்
543. விழுதுண்டவாயான்
544. மால்விடையேழ்செற்றான்
545. பேய்ச்சி பாலுண்ட பிரான்
546. பேய்ச்சி பாலுண்ட பெருமான்
547. தெருளாமொழியான்
548. குருந்தொசித்த கோபாலகன்
549. கஞ்சைக்கடந்தான்
550. குன்றம் குடையாகஆ காத்த கோ
551. துரகவாய்கீண்டான்
552. முற்றல் முரியேற்றின் முன்னின்று மொய்ம்பொழித்தான்
553. அருவரையால் ஆனிரைகள் காத்தான்
554. அணிமருதம் சாய்த்தான்
555. கற்றுக்குணிலை விளங்கனிக்குக் கொண்டெறிந்தான்
556. வெற்றிப்பணிலம் வாய்வைத் துகந்தான்
557. கரியுருவம் கொம்பொசித்தான்
558. விளங்கனிக்குக் கன்றெறிந்தான்
559. மற்பொன்ற நீண்ட தோள்மால்
560. குழக்கன்றுகொண்டெறிந்தான்
561. குடநயந்தகூத்தன்
562. வெங்கொங்கையுண்டான்
563. முரனாள் வலஞ்சுழிந்த மொய்ம்பன்
564. பின்னைக்காய் ஏற்றுயிரையட்டான்
565. தீங்குழல்வாய் வைத்தான்
566. மண்ணுண்டும் பேய்ச்சிமுலையுண்டு மாற்றாதான்
567. கண்ணிக்கயிற்றினால் கட்டக் கட்டுண்டிருந்தான்
568. வாணன்தோள்செற்றான்
569. துரகத்தை வாய்பிளந்தான்
570. வெங்கதிரோன் மாயத் தேராழியால் மறைத்தார்
571. சினப்போர்ச் சுவேதனைப் புகழ்ந்தான்
572. முலைக்கால் விடமுண்ட வேந்தன்
573. பெருங்குருந்தம் சாய்த்தவன்
574. முனிவஞ்சப் பேய்ச்சிமுலை சுவைத்தான்
575. மாண்குன்றமேந்தி
576. ஆய்ச்சிவன்தாம்புகளால் புடைக் கலந்தான்
577. ஆவினை மேய்க்கும் வல்லாயன்
578. சுருங்குறி வெண்ணெய் தொடுவுண்ட கள்வன்
579. ஓர் ஐவரையே காத்தான்
580. தாமோதரனார்
581. வெங்கோட்டேறேழுடனே கொன்றான்
582. மாவாய் பிளந்தார்
583. மாயவள் நஞ்சூண் பாவித்துண்டான்
584. கன்றுயரத்தாமெறிந்து காயுதிர்த்தார்
585. உருமாறு மாயவர்
586. புள்ளின்வாய் கீண்டான்
587. குன்றுகுடையாக ஆகாத்தகோவலனார்
588. ஆழியங்கைப்பேராயன்
589. மல்லர்நாள் வவ்வினன்
590. கைகலந்த வாழியான்
591. ஆராவயிற்றினோடாற்றாதான்
592. வெங்கோவியல்நாகத்தைச் சீரார் திருவடியால் பாய்ந்தான்
593. பேராமருதிறுத்தான்
594. ஓரானை கொம்பொசித்தசீரான்
595. பின்னைமணாளன்
596. பேயலற முலையுண்டபிள்ளை
597. மன்னர்பெருஞ்சவையுள் வாழ்வேந்தர் தூதன்

நான்காவதாயிரம் - திருவாய் மொழி

598. களவேழ் வெண்ணெய் தொடுவுண்ட கள்வன்
599. வல்லானாயர் தலைவன்
600. இளவேறேழும் தழுவியவெந்தை

601. விடப்பாலமுதா அமுதுசெய்திட்டமாயன்
602. எங்களாயர்கொழுந்து
603. இளவாய்ச்சியர்கண்ணினுள்விடவே
செய்துவிழிக்கும்பிரான்
604. வெம்மாவாய்கீண்டசெம்மா கண்ணன்
605. வெற்பையொன்றெடுத்தொற்க
மின்றியே நிற்குமம்மான்
606. வைகலும் வெண்ணெய் கைகலந்
துண்டான்
607. ஏழ்விடைகொண்டான்
608. வேழமருப்பையொசித்தான்
609. கற்றைத்துழாய் முடிக்கோலக்கண்ண
பிரான்
610. உருளுஞ்சகடமுதைத்த பெருமானார்
611. கோபால கோளரியேறு
612. காக்குமியல்வினன் கண்ணபெருமான்
613. கார்முகிலென்கண்ணன்
614. உறிக்கொண்ட வெண்ணெய்
பாலொளித்துண் ணுமம்மான்
615. விறல்வாணனாயிரந்தோள் துணித்தார்
616. விறல்கஞ்சனை வஞ்சனைசெய்தார்
617. காரார்கருமுகில்போலென்னம்மான்
618. குடக்கூத்தவம்மான்
619. வாரணத்தைமருப்பொசித்தபிரான்
620. காமனைப் பயந்தான்
621. கார்முகில் போல்வண்ணனென் கண்ணன்
622. கையார் சக்கரக்கண்ணபிரான்
623. அழக்கொடியட்டான்
624. வாணனையாயிரந்தோள் துணித்தபுள்
வல்லான்
625. மாமருதினிடைபோயவெம்பெருந்தகை
626. வேயின்மலிபுரை தோளிபின்னைக்கு
மணாளன்
627. வைதிகன் பிள்ளைகளையுடலொடுங்
கொண்டுகொடுத்தவன்
628. துயரமில்சீர்க்கண்ணன்மாயன்
629. கடிசேர் துழாய்முடிக்கண்ணன்
630. பனைத்தாள் மதகளிறட்டவன்
731. ஆய்ச்சியர் தம்மொடும் கொல்லைமை
செய்துகுரவை பிணைந்தவர்
632. எருதேழ்தழீஇக்கோளியார்
633. கோவலனார்
634. குடக்கூத்தனார்
535. கோவைவாயாள் பொருட்டு
ஏற்றினெருத்தமிறுத்தான்
636. குலநல்யானைமருப்பொசித்தான்
637. மாயப்பேயுயிர்மாய்த்த வாயமாயன்
638. கண்ணனெம்பிரான் காலசக்கரத்தான்
639. பேய்ச்சி முலைசுவைத்தான்.
640. வல்வினை தீர்க்கும் கண்ணன்
641. வெம்மாபிளந்தான்
642. குன்ற மொன்றால் மழைகாத்தபிரான்
643. குடமாடி
644. மாயப்போர்த்தேர்ப்பாகனார்
645. கவளக்கடாக்களிறட்டபிரான்
646. வண்துவராபதிமன்னன்
647. கடையாவின்கழிகோல்கைச்சறையினார்
648. நெறியெல்லாமெடுத்துரைத்த நிறை
ஞானத்தொரு மூர்த்தி
649. தயிர் வெண்ணெயுண்டான்
650. ஊர்ந்தசகடமுதைத்தபாதத்தன்
651. பேய்முலைசார்ந்து சுவைத்த செவ்வாயன்
652. காரமர் மேனி நங்கண்ணன்
653. வண்துவராபதி மன்னன்
654. மணிவண்ணன்வாசுதேவன்
655. காவிசேர்வண்ணனெங்கண்ணன்
656. காரன்னமேனிநங்கண்ணன்
757. கைவந்தசக்கரத் தென்கண்ணன்
658. குலவாயர் கொழுந்துக்குக்கேள்வன்
659. மாறு சேர்படை நூற்றுவர்மங்க
நீறுசெய்த வெந்தை
660. கைதவங்கள் செய்யுங்கருமேனியம்மான்
661. புள்ளின்வாய் பிளந்தான் மருதிடை
போயினன்
662. எருதேழடர்த்த வென்களளமாயவன்
663. பேய்ச்சிமுலையூடவளையுயிருண்டான்
664. ஆயர்குலத்தை வீடுய்யத் தோன்றிய
கருமாணிக்கச்சுடர்
665. வெண்ணெய்வார்த்தையுள் சீற்றமுண்
டழுகூத்தவப்பன்
666. துரங்கம் வாய் பிளந்தான்
667. நாடுடை மன்னர்க்குத் தூதுசெல் நம்பி
668. சாயக் குருந்த மொசித்த தமியன்
669. மாயச் சகடமுதைத்த மணாளன்
670. பேயைப் பிணம்படப் பாலுண்பிரான்
671. மற்பொரு தோளுடை மாயப்பிரான்
672. ஆடியமாநெடுந்தேர்ப்படை நீறெழச்
செற்றபிரான்
673. மாவை வல்வாய்பிளந்த மதுசூதன்
674. கார்த்திரள் மாமுகில்போல் கண்ணன்
675. சகட வசுரருடல் வேறுப்பிளந்து வீயத்
திருக்காலாண்ட பெருமான்
676. கொடுவல்லசுரர்குலமெல்லாஞ் சீறு
வெறியுந்திருநேமிவலவன்
677. புணரேய் நின்ற மரமிரண்டின் நடுவே
போன முதல்வன்
678. அடலாழியேந்தியசுரர்வன்குலம் வேர்
மருங்கறுத்தான்
679. உட்குடையசுரருயிரெல்லாமுண்ட
வொருவன்
680. குன்றேந்திக் கோநிரைகாத்தவன்
681. ஆய்மகளன்பன்
682. முழங்கு சங்கக்கையன்
683. கனிந்தவிளவுக்குக்கன்றெறிந்த கண்ண
[பிரான்
684. ஆழியங்கையன்
685. தீமழை காத்துக்குன்றமெடுத்தான்
686. குன்ற மெடுத்த பிரான்
687. குன்றெடுத்தாநிரை மேய்த்தவை காத்த
[வெங்கூத்தன்
688. ஆயர்குலத்தீற்றிளம்பிள்ளை
689. ஆழியங் கண்ணபிரான்
690. ஈட்டிய வெண்ணெயுண்டான்
691. சித்திரத் தேர்வலவன் திருச்சக்கரத்தான்

692. கள்ளவிழ்தாமரைக்கட்கண்ணன்
693. துயரங்கள் செய்யுங்கண்ணன்
694. என்னையாளுங்கண்ணன்
695. உருப்பிணிநங்கையணிநெடுந்தோள்
புணர்ந்தான்
696. வாணனையாயிரந்தோள் துணித்தான்
697. எடுத்தபேராளன் நந்தகோபன்தன்
இன்னுயிர்ச்சிறுவன்
698. அசோதைக்கடுத்த பேரின்பக்குலவிளங்
களிறு
699. பின்னைதோள்மணந்த பேராயன்
700. அசுரர்வன்கையர் கூற்றம்
701. கோதில் புகழ்க்கண்ணன்
702. கஞ்சனைத்தகர்த்த சீர்கொள்சிற்றாயன்
703. அசுரர்வன்கையர் வெங்கூற்று
704. நல்தேர்த்தனிப்பாகன்
705. உத்தரமதுரைப் பிறந்தமாயன்
706. பாரதம் பொருதமாயன்
707. புகழும் பொருபடையேந்திப் போர்
புக்கசுரரைப் பொன்றுவித்தான்
708. மல்லலஞ் செல்வக்கண்ணன்
709. புகர்ச்செம்முகத்தகளிறட்ட பொன்னு
ழிக்கை யென்னம்மான்
710. ஐங்கணை வேள்தாதை
711. மல்லைமூதூர் வடமதுரைப் பிறந்தவன்
712. எங்கள் பெற்றத்தாயன்
713. தாதுசேர்தோள் கண்ணன்
714. மண்ணின்பாரம் நீக்குதற்கே வட
மதுரைப்பிறந்தான்
715. மழைக்கன்று குன்றமெடுத்தாநிரை
காத்தான்
716. தேவர்கட்கெல்லாம் கருவாகிய கண்ணன்
717. ஆருமதயானையடர்த்தவன்
718. என்னுயிர்க்கண்ணபிரான்
719. வித்தகன் கோவிந்தன்
720. கருவளர் மேனிநங்கண்ணன்
721. கடியனுய்க்கஞ்சனைக் கொன்றபிரான்
722. வடிவேல்தடங்கண்மடப்பின்னை
மணாளன்
723. வாளேய்தடங்கண்மடப்பின்னை
மணாளன்
724. எம்கோவலர் கோ
725. இகலிடத்தசுரர்கள் கூற்றம்
726. காரொக்கு மேனிநங்கண்ணன்
727. மடப் பின்னைதன் கேள்வன்
728. குதற்றுவல்லசுரர்கள் கூற்றம்
729. அசுரரைத்துணிக்கும் வல்லரட்டன்
730. காமனைப்பயந்தகாளை
731. செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவு
732. வாள் கெண்டையொண்கண்மடப்
பின்னைதன் கேள்வன்
733. கைச்சக்கரத்தண்ணல்
734. மெய்போலும் பொய்வல்லன்
735. பாழியந்தோளால்வரையெடுத்தான்
736. வாரணந்தொலைத்தகாரணன்
737. பேயார்முலையுண்டவாயான்
738. மன்னஞ்சப்பாரதத்துப்பாண்டவர்க்
காய்ப் படைதொட்டான்
739. கொலையானைமருப்பொசித்தான்
மதுரகவியாழ்வார்
740. கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பினால்
கட்டுண்ணப்பண்ணிய பெருமாயன்

ஆழ்வார்கள் புகழ்ந்த கண்ணன்

முற்றிற்று.

சென்னை பழைய மாம்பலம்
ஸ்ரீ கோதண்டராம ஸ்வாமி ஸன்னிதியில்
சுபக்ருதுஸு ஐப்பசித்திங்களில் மணவாளமாமுனிகள்
வைபவோபந்யாஸத்திற்காக
ஸ்ரீமத் P. B. A. ஸ்வாமிகளின் வரவேற்பு.